การพัฒนาซอฟต์แวร์สำหรับการหาตำแหน่งจุดเดี่ยวที่ให้กวามละเอียดสูง โดยใช้ข้อมูลเฟสของกลื่นส่ง

นายภัคพงศ์ หอมเนียม

สถาบนวิทยบริการ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมสำรวจ ภาควิชาวิศวกรรมสำรวจ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2547 ISBN 974-17-6007-8 ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

DEVELOPMENT OF GPS CARRIER PHASE-BASED PRECISE POINT POSITIONING SOFTWARE

Mr. Phakphong Homniam

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of Master of Engineering in Survey Engineering Department of Survey Engineering Faculty of Engineering Chulalongkorn University Academic Year 2004 ISBN 974-17-6007-8

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การพัฒนาซอฟต์แวร์สำหรับการหาตำแหน่งจุดเดี่ยวที่ให้
	ความละเอียคสูงโดยใช้ข้อมูลเฟสของกลื่นส่ง
โคย	นายภัคพงศ์ หอมเนียม
สาขาวิชา	วิศวกรรมสำรวจ
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คร. เฉลิมชนม์ สถิระพจน์

คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วน หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

..... คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์

(ศาสตราจารย์ คร.คิเรก ลาวัณย์ศิริ)

ู คณะกรรมการสอบวิทยานิ<mark>พน</mark>ช์

.....ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ คร.ชูเกียรติ วิเชียรเจริญ)

.....อาจารย์ที่ปรึกษา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คร. เฉลิมชนม์ สถิระพจน์)

.....กรรมการ (รองศาสตราจารย์ สวัสดิ์ชัย เกรียงไกรเพชร)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คร.บรรเจิด พละการ)

ภักพงศ์ หอมเนียม : การพัฒนาซอฟต์แวร์สำหรับการหาตำแหน่งจุดเดี่ยวที่ให้ความละเอียดสูง โดยใช้ข้อมูลเฟสของกลื่นส่ง. (DEVELOPMENT OF GPS CARRIER PHASE-BASED PRECISE POINT POSITIONING SOFTWARE) อ. ที่ปรึกษา : ผศ.ดร. เฉลิมชนม์ สถิระพจน์, จำนวนหน้า 58 หน้า. ISBN 974-17-6007-8.

ปัจจุบันงานสำรวจรังวัดด้วยจีพีเอสได้ถูกนำมาใช้ในงานสำรวจรังวัดอย่างแพร่หลายเนื่องจากมีข้อ ใด้เปรียบกว่าวิธีการสำรวจรังวัดแบบเดิม โดยปกติการทำงานรังวัดด้วยจีพีเอสมีหลักการทำงาน 2 แบบคือการหา ตำแหน่งจุดเดี่ยวและการหาตำแหน่งแบบสัมพัทธ์ การหาตำแหน่งจุดเดี่ยวใช้เครื่องรับสัญญาณดาวเทียมเพียง 1 เครื่องเพื่อหาค่าพิกัดของตำแหน่งที่ต้องการ โดยผลลัพธ์ที่ได้เป็นค่าพิกัดที่อ้างอิงกับระบบพิกัดได้แก่ ระบบพิกัด WGS84 ในขณะที่การหาตำแหน่งแบบสัมพัทธ์ต้องการเครื่องรับสัญญาณอย่างน้อย 2 เครื่องในการทำงาน โดย ตั้งเครื่องรับสัญญาณที่สถานีฐานและสถานีที่ต้องการหาค่าพิกัด ค่าพิกัดที่ได้จะเป็นค่าอ้างอิงจากค่าพิกัดของ สถานีฐาน ดังนั้นจึงต้องทำการรับสัญญาณทั้ง 2 สถานีพร้อม ๆ กัน อันเป็นข้อด้อยของวิธีนี้ต่อการนำไป ประยุกต์ใช้ในงานด้านต่าง ๆ

ในงานวิจัยนี้มีวัดถุประสงค์ที่จะพัฒนาซอฟต์แวร์สำหรับการหาดำแหน่งจุดเดี่ยวที่ให้ก่ากวาม ละเอียดสูง โดยใช้ข้อมูลการรังวัดเฟสของกลื่นส่งทั้งสองกวามถิ่ (L1 และ L2) ร่วมกับข้อมูลนาฬิกาดาวเทียมและ อีฟีเมอริสกวามละเอียดสูง ร่วมกับแบบจำลองเพื่อลดกวามกลาดเกลื่อนอื่นๆ เพื่อใช้ในขั้นตอนของการประมาณ ก่า ข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัยได้จากการเก็บข้อมูลการรับสัญญาณดาวเทียมแบบสถิตบนดาดฟ้าอาการวิทยนิเวสน์ ภายในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่วันที่ 25 ถึง 30 ตุลาคม พ.ศ. 2545 ด้วยเครื่องรับสัญญาณดาวเทียม Leica รุ่น SR530 ก่าพิกัดสัมบูรณ์ที่มีกวามถูกต้องสูง ณ ดำแหน่งตั้งเครื่องรับสัญญาณหาได้จากการส่งข้อมูลไปที่ บริการประมวลผลข้อมูลจีพีเอสแบบอัตโนมัติที่เรียกว่าบริการ AUSPOS ข้อมูลการรับสัญญาณตลอด 6 วันได้ ถูกตัดแบ่งเป็นชุดข้อมูลตามช่วงระยะเวลาที่ใช้ในการรับสัญญาณดาวเทียม 5 นาที, 10 นาที, 15 นาที, 30 นาทีและ 60 นาที ข้อมูลแต่ละชุดจะถูกประมวลผลด้วยชอฟต์แวร์ที่พัฒนาขึ้นและนำผลลัพธ์ที่ได้มาเปรียบเทียบกับก่าพิกัด อ้างอิง พบว่าที่ระดับกวามเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ กวามถูกต้องทางราบของผลลัพธ์ที่ได้จากช่วงระยะเวลาการรับ สัญญาณ 5 นาที, 10 นาที, 15 นาที, 30 นาทีและ 60 นาที มีก่า 1.92 เมตร, 1.79 เมตร, 1.66 เมตร, 1.39 เมตร และ 1.07 เมตรตามลำดับ ในขณะที่กวามถูกต้องทางดิ่งมีก่า 4.93 เมตร, 3.92 เมตร, 3.08 เมตร, 2.28 เมตรและ 1.80 เมตรตามลำดับ

ภาควิชา	<u>วิศวกรรมสำรวจ</u>	ลายมือชื่อนิสิต
สาขาวิชา	วิศวกรรมสำรวจ	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา
ปีการศึกษา	2547	

##4470450721 : MAJOR SURVEY ENGINEERING

KEY WORD : GPS / PRECISE POINT POSITIONING / ABSOLUTE POSITIONING / IGS PHAKPHONG HOMNIAM : DEVELOPMENT OF GPS CARRIER PHASE-BASED PRECISE POINT POSITIONING SOFTWARE. THESIS ADVISOR : ASST.PROF.DR. CHALERMCHON SATIRAPOD, 58 pp. ISBN 974-17-6007-8

In recent years, GPS surveying method has become widely integrated in surveying works because of its advantages over traditional surveying methods. The GPS positioning can be classified into two techniques, namely Single Point Positioning and Relative Positioning. The Single Point Positioning (SPP) technique permits one GPS receiver to determine the absolute coordinates of a point with respect to a coordinate system such as WGS84. The relative positioning technique requires the use of two GPS receivers, one as a reference station and the other one as a user station, to determine the coordinates of the user with respect to the reference station. Thus, the need of having to operate two GPS receivers simultaneously during data acquisition makes the later technique less desirable for many applications.

The objective of this study is to develop GPS Precise Point Positioning (PPP) software, which mainly uses carrier phase measurements from both frequencies (L1 and L2), with post mission satellite clock and ephemeris information and error mitigation models in the estimation procedure. The data used in the subsequent analysis were collected in static mode on the roof of the Vidhayanives building, at Chulalongkorn University between the 25th and 30th October 2002, using a Leica SR530 GPS receiver. The accurate absolute coordinates of the receiver's station were obtained by submitting the data to the automated GPS data analysis service, the so-called AUSPOS service. The 6-day data set was segmented into 5-min, 10-min, 15-min, 30-min and 60-min sessions. Each session data sets was then processed using the developed PPP software, and the results were compared with the reference coordinates. At the 95% confidence level, the horizontal accuracy of the results obtained from 5-min, 10-min, 15-min, 30-min and 60-min sessions is 1.92 m, 1.79 m, 1.66 m, 1.39 m and 1.07 m, while the vertical accuracy of the results is 4.93 m, 3.92 m, 3.08 m, 2.28 m and 1.80 m respectively.

Department	Survey Engineering	Student's signature
Field of study	Survey Enngineering	Advisor's signature
Academic year	2004	-

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความช่วยเหลือและการสนับสนุนจาก หลายฝ่ายโดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าพเจ้าขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เฉลิมชนม์ สถิระพจน์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ได้ให้คำแนะนำในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น และตรวจสอบ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้กับข้าพเจ้า และขอขอบพระคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ซึ่ง ประกอบด้วย รองศาสตราจารย์ ดร. ชูเกียรติ วิเชียรเจริญ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ สวัสดิ์ชัย เกรียงไกรเพชร และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บรรเจิด พละการ ที่ให้ กำแนะนำในการศึกษาวิจัยครั้งนี้และตรวจสอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จเรียบร้อยโดยสมบูรณ์ รวมทั้งคณาจารย์ภาควิชาวิศวกรรมสำรวจ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทุกท่านที่ได้ให้ความรู้และ กำแนะนำต่าง ๆ แก่ข้าพเจ้า

ขอขอ<mark>บพระคุณมหาวิทยาลัยนเรศวรสำหรับควา</mark>มอนุเคราะห์ทุนการศึกษาเพื่อเป็น ค่าใช้จ่ายในการศึกษาตลอดหลักสูตร

ขอขอบ<mark>พระคุณบัณฑิตวิทยาลัย</mark> จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สำหรับทุนสนับสนุน

การวิจัย

ขอขอบพระคุณ อาจารย์วรางค์ลักษณ์ ซ่อนกลิ่น และคณาจารย์ภาควิชา วิศวกรรมโยธา มหาวิทยาลัยนเรศวร ทุกท่านสำหรับคำแนะนำอันเป็นประโยชน์และการช่วยเหลือ ด้วยดีเสมอมา

ขอขอบพระคุณ คุณอารีย์ ยะรังวงษ์ และครอบครัวสำหรับที่พักอาศัยและการ ดูแลเอาใจใส่อย่างดียิ่งตลอดเวลาที่ผ่านมา

ขอขอ<mark>บคุ</mark>ณพี่ ๆ เพื่อน ๆ และน้อง ๆ รวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องทุกท่านที่มีส่วนร่วมใน การช่วยเหลือให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์

ท้ายสุดนี้ขอมอบความดีของวิทยานิพนธ์ เพื่อเป็นกตเวทิตาคุณแค่บิดา มารดา และคณาจารย์ทุกท่าน พร้อมกันนี้ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะก่อประโยชน์ต่อ สังคมและประเทศชาติสืบไป

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	٩
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	น
สารบัญ	R
สารบัญตาราง	ល្ង
สารบัญภาพ	IJ
บทที่ 1 บทนำ	
1.1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
1.3. ขอบเขตขอ <mark>งการวิจัย</mark>	2
1.4. ขั้นตอนการคำเนินงานวิจัย	3
1.5. ประโยชน์ที่ <mark>กาดว่าจะได้รับ</mark>	3
บทที่ 2 ระบบดาวเทียมจีพีเ <mark>อส</mark>	
2.1. ระบบคาวเทีย <mark>มจีพีเอส</mark>	4
2.2. คลื่นสัญญาณจา <mark>กคาวเทียมจีพีเอส</mark>	5
2.3. ระบบพิกัด (Coordinate System)	6
2.3.1. ระบบพิกัคฉากยึคติคโลก	6
2.3.2. ระบบพิกัดทางยีออเคซี	7
2.3.3. ร <mark>ะบบพิกัดแผนที่ UTM</mark>	8
2.4. แนวกิดของการหาตำแหน่งจุดเดี่ยว (Single Point Positioning Concept)	9
2.4.1. ซูโคเรนจ์	9
2.4.2. เฟสของคลื่นส่ง	10
2.5. เรขาคณิตของดาวเทียม (Satellite Geometry)	11
2.6. ความคลาดเคลื่อนชนิดต่างๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการรังวัด	12
บทที่ 3 องค์ประกอบของการหาตำแหน่งจุดเดี่ยวที่ให้ค่าความละเอียคสูง	
3.1. การถคกวามกลาคเกลื่อนเนื่องจากวงโกจรคาวเทียมและนาฬิกาคาวเทียม	13
3.2. การลดความคลาดเคลื่อนเนื่องจากความล่าช้าของคลื่นในชั้นบรรยากาศ	
ใอโอโนสเฟียร์	17

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.3. การลดความคลาดเคลื่อนเนื่องจากความล่าช้าของคลื่นในชั้นบรรยากาศ	
โทร โพสเฟียร์	17
3.3.1. Saastamoinen Model	18
3.3.2. Niell Mapping Function (NMF)	19
3.4. แบบจำลองทางคณิตศาสตร์	21
3.4.1. Kalman Filter and Extended Kalman Filter	21
3.4.2. การ <mark>หาค่าอนุพันธ์</mark> ย่อยของ Extended Kalman Filter	24
3.4.3. การกำหนดค่าเริ่มต้นใน EKF	25
บทที่ 4 ซอฟต์แวร์สำหรับการหาตำแหน่งจุดเดี่ยวที่ให้กวามละเอียดสูง	
4.1. หลักการทำงานและองค์ประกอบของซอฟต์แวร์	27
4.2. การใช้งานซอฟต์แวร์	31
4.3. คำแนะนำในการใช้ซอฟต์แวร์	35
บทที่ 5 การประมวลผลข้อมู <mark>ล</mark>	
5.1. ข้อมูลนำเข้า	36
5.2. ค่าพิกัค ณ ตำแหน่งตั้ง <mark>เครื่องรับสัญญาณ</mark>	38
5.3. ผลลัพธ์ที่ได้จากการประมวลผล	39
5.3.1. ผลลัพธ์จากการประมวลผลชุดข้อมูลที่ช่วงเวลาการรับสัญญาณ	
ดาวเทียม 5 นาที	41
5.3.2. ผ <mark>ล</mark> ลัพธ์จากการประมวลผลชุดข้อมูลที่ช่วงเวลาการรับสัญญาณ	
คาวเทียม 10 นาที	43
5.3.3. ผลลัพธ์จากการประมวลผลชุดข้อมูลที่ช่วงเวลาการรับสัญญาณ	
คาวเทียม 15 นาที	45
5.3.4. ผลลัพธ์จากการประมวลผลชุดข้อมูลที่ช่วงเวลาการรับสัญญาณ	
คาวเทียม 30 นาที	47
5.3.5. ผลลัพธ์จากการประมวลผลชุดข้อมูลที่ช่วงเวลาการรับสัญญาณ	
คาวเทียม 60 นาที	49
5.3.6 สรุปผลลัพธ์ที่ได้จากการประมวลผลชุดข้อมูลที่ช่วงเวลาการรับ	
สัญญาณคาวเทียม 5 นาที, 10 นาที, 15 นาที, 30 นาทีและ 60 นาที	51

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ 6 บทสรุปและข้อเสนอแนะ	
<u> </u>	

6.1. ผลจากงานวิจัย	54
6.2. ข้อเสนอแนะ	55
รายการอ้างอิง	56
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	58

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

 ตารางที่ 3.1 แสดงรายละเอียดข้อมูลวงโคจรดาวเทียม/ค่าแก้นาฬิกาดาวเทียมของหน่วยงาน IGS (IGS, 2002)
(IGS, 2002)
 ตารางที่ 3.2 ค่าสัมประสิทธิ์ของ hydrostatic NMF mapping function (IBID, 1996)
ตารางที่ 3.3 ค่าสัมประสิทธิ์ของ wet NMF mapping function (IBID, 1996)20 ตารางที่ 3.4 แสดงก่าเริ่มต้นในเมตริกซ์ Q, R, P และ x26 ตารางที่ 4.1 แสดงหน้าที่และชื่อไฟล์ต่าง ๆ ในซอฟต์แวร์29 ตารางที่ 4.2 แสดงรายละเอียดและตัวอย่างของข้อมูลนำเข้าที่ใช้ในการประมวลผล32 ตารางที่ 5.1 แสดงงำนวนชุดข้อมูลที่ใช้ในการประมวลผลในแต่ละช่วงเวลาการรับสัญญาณดาวเทียม37 ตารางที่ 5.2 แสดงผลลัพธ์ที่ได้จากการประมวลข้อมูลการรับสัญญาณตลอด 24 ชั่วโมงผ่านบริการ AUSPOS ในแต่ละวัน39
ตารางที่ 3.4 แสดงก่าเริ่มต้นในเมตริกซ์ Q, R, P และ x26 ตารางที่ 4.1 แสดงหน้าที่และชื่อไฟล์ต่าง ๆ ในซอฟต์แวร์29 ตารางที่ 4.2 แสดงรายละเอียดและตัวอย่างของข้อมูลนำเข้าที่ใช้ในการประมวลผล32 ตารางที่ 5.1 แสดงงำนวนชุดข้อมูลที่ใช้ในการประมวลผลในแต่ละช่วงเวลาการรับสัญญาณดาวเทียม37 ตารางที่ 5.2 แสดงผลลัพธ์ที่ได้จากการประมวลข้อมูลการรับสัญญาณตลอด 24 ชั่วโมงผ่านบริการ AUSPOS ในแต่ละวัน39
ตารางที่ 4.1 แสดงหน้าที่และชื่อไฟล์ต่าง ๆ ในซอฟต์แวร์
ตารางที่ 4.2 แสดงรายละเอียดและตัวอย่างของข้อมูลนำเข้าที่ใช้ในการประมวลผล32 ตารางที่ 5.1 แสดงจำนวนชุดข้อมูลที่ใช้ในการประมวลผลในแต่ละช่วงเวลาการรับสัญญาณดาวเทียม37 ตารางที่ 5.2 แสดงผลลัพธ์ที่ได้จากการประมวลข้อมูลการรับสัญญาณตลอด 24 ชั่วโมงผ่านบริการ AUSPOS ในแต่ละวัน39
ตารางที่ 5.1 แสดงจำนวนชุดข้อมูลที่ใช้ในการประมวลผลในแต่ละช่วงเวลาการรับสัญญาณดาวเทียม37 ตารางที่ 5.2 แสดงผลลัพธ์ที่ได้จากการประมวลข้อมูลการรับสัญญาณตลอด 24 ชั่วโมงผ่านบริการ AUSPOS ในแต่ละวัน39
ตารางที่ 5.2 แสดงผลลัพธ์ที่ได้จากการประมวลข้อมูลการรับสัญญาณตลอด 24 ชั่วโมงผ่านบริการ AUSPOS ในแต่ละวัน 39
AUSPOS ในแต่ละวัน 39
ตารางที่ 5.3 ค่าทางสถิติของค่าคลาคเคลื่อนในแต่ละชุดข้อมูลที่ช่วงเวลาการรับสัญญาณคาวเทียม
5 นาที42
ตารางที่ 5.4 ค่าทางสถิติของ <mark>ค่าคลาคเคลื่อนในแต่ละชุดข้อมูลที่ช่วงเ</mark> วลาการรับสัญญาณคาวเทียม
10 นาที44
ตารางที่ 5.5 ค่าทางสถิติของค่าค <mark>ลาคเคลื่อนในแต่ละชุดข้อมูลที่ช่ว</mark> งเวลาการรับสัญญาณคาวเทียม
15 นาที46
ตารางที่ 5.6 ค่าทางสถิติของค่าคลาคเคลื่อนในแต่ละชุดข้อมูลที่ช่วงเวลาการรับสัญญาณคาวเทียม
30 นาที48
ตารางที่ 5.7 ค่าทางสถิติของค่าคลาคเคลื่อนในแต่ละชุดข้อมูลที่ช่วงเวลาการรับสัญญาณคาวเทียม
60 นาที
ตารางที่ 5.8 แสดงค่าทางสถิติของค่าคลาดเคลื่อนในช่วงเวลาการรับสัญญาณดาวเทียม
5 นาที, 10 นาที, 15 นาที, 30 นาทีและ 60 นาที <u>.</u> 51
ตารางที่ 5.9 แสดงความถูกต้องทางราบและทางคิ่งของข้อมูลในละช่วงเวลาที่ใช้ในการรับสัญญาณ
ดาวเทียมที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์59

สารบัญภาพ

	หน้า
รูปที่ 2.1 แสดงวงโคจรดาวเทียมจีพีเอส (Rizos, 1997)	5
รูปที่ 2.2 แสดงคลื่นสัญญาณที่ส่งออกมาจากคาวเทียมจีพีเอส (Rizos, 1997 <u>)</u>	6
รูปที่ 2.3 ระบบพิกัดฉากยึดติดโลก	7
รูปที่ 2.4 ระบบพิกัดทางยืออเคซี	8
รูปที่ 2.5 แสดงการเทียบสัญญาณของรหัสเพื่อหาเวลาที่คลื่นเดินทางจากดาวเทียมมายังเครื่องรับ <u></u>	9
รูปที่ 3.1 แสดงก่าต่างของตำแหน่งดาวเทียมที่ได้จากการประมาณก่าในช่วงเทียบกับก่าจากทาง JPL	16
รูปที่ 3.2 The Kalman filter computation recursive scheme (Witchayangkoon, 2000)	22
รูปที่ 3.3 The EKF computation recursive scheme (Witchayangkoon, 2000)	24
รูปที่ 4.1 แสดงภาพรวมการ <mark>ทำงานของซอฟต์แวร์</mark>	28
รูปที่ 4.2 แสดงตัวอย่างคำสั่งที่ใช้ในการประมวลผลซอฟต์แวร์ <u>.</u>	31
รูปที่ 4.3 แสดงตัวอย่างไฟล์ผลลัพธ์ที่ได้จากการประมวลผลด้วยซอฟต์แวร์ <u></u>	35
รูปที่ 5.1 แสดงการตั้งเครื่องมือรับสัญญาณดาวเทียมบนดาดฟ้าอาการวิทยนิเวศน์ภายในจุฬาลงกรณ์	
มหาวิทยาลัย	36
รูปที่ 5.2 กราฟแสดงจำนวนดาว <mark>เทียม</mark> ค่าคลาดเคลื่อนทางราบและค่าคลาดเคลื่อนทางดิ่งในการ	
ประมวลผลชุดข้อมูลขอ <mark>งช่วงเวลาการรับสัญญาณ</mark> ดาวเทียม 5 นาที	41
รูปที่ 5.3 กราฟแท่งแสดงค่าทางสถิติข <mark>องค่าคลาดเคลื่อนในแ</mark> ต่ละชุดข้อมูลที่ช่วงเวลาการรับสัญญาณ	
ดาวเทียม 5 นาที	42
รูปที่ 5.4 กราฟแสดงจำนวนดาวเทียม ค่าคลาดเคลื่อนทางราบและค่าคลาดเคลื่อนทางดิ่งในการ	
ประมวลผลชุดข้อมูลของช่วงเวลาการรับสัญญาณดาวเทียม 10 นาที	43
รูปที่ 5.5 กราฟแท่งแสดงค่าทางสถิติของค่าคลาดเคลื่อนในแต่ละชุดข้อมูลที่ช่วงเวลาการรับสัญญาณ	
ดาวเทียม 10 นาที	44
รูปที่ 5.6 กราฟแสดงจำนวนดาวเทียม ค่าคลาดเคลื่อนทางราบและค่าคลาดเคลื่อนทางดิ่งในการ	
ประมวลผลชุดข้อมูลของช่วงเวลาการรับสัญญาณดาวเทียม 15 นาที	45
รูปที่ 5.7 กราฟแท่งแสดงค่าทางสถิติของค่าคลาดเคลื่อนในแต่ละชุดข้อมูลที่ช่วงเวลาการรับสัญญาณ	
ดาวเทียม 15 นาที	46
รูปที่ 5.8 กราฟแสดงจำนวนดาวเทียม ค่าคลาดเคลื่อนทางราบและค่าคลาดเคลื่อนทางดิ่งในการ	
ประมวลผลชุดข้อมูลของช่วงเวลาการรับสัญญาณดาวเทียม 30 นาที	47
รูปที่ 5.9 กราฟแท่งแสดงค่าทางสถิติของค่าคลาดเคลื่อนในแต่ละชุดข้อมูลที่ช่วงเวลาการรับสัญญาณ	
ดาวเทียม 30 นาที	48

สารบัญภาพ (ต่อ)

	หน้า
รูปที่ 5.10 กราฟแสดงจำนวนดาวเทียม ค่าคลาดเคลื่อนทางราบและค่าคลาดเคลื่อนทางดิ่งในการ	
ประมวลผลชุดข้อมูลของช่วงเวลาการรับสัญญาณดาวเทียม 60 นาที	_49
รูปที่ 5.11 กราฟแท่งแสดงค่าทางสถิติของค่าคลาดเคลื่อนในแต่ละชุดข้อมูลที่ช่วงเวลาการรับสัญญาณ	
ดาวเทียม 60 นาที	50
รูปที่ 5.12 กราฟแท่งแสดงค่าทางสถิติของค <mark>่าคลาคเคลื่</mark> อนในช่วงเวลาการรับสัญญาณคาวเทียม	
5 นาที, 10 นาที, 15 นาที, 30 นาทีและ 60 นาที <u>.</u>	52

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย บทที่ 1

บทนำ

1.1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันงานสำรวจรังวัดควบคุมทางราบด้วย GPS (Global Positioning System) ได้เริ่ม เข้ามามีบทบาทขึ้นเรื่อย ๆ เนื่องจากมีข้อได้เปรียบในการทำงานหลายข้อ เช่น งานรังวัดดาวเทียม ระบบ GPS มีความสะควกในการเลือกตำแหน่งหมุดเนื่องจากไม่จำเป็นที่จะต้องเลือกสถานีควบคุม ให้มองเห็นกัน ทำงานได้ทั้งกลางวันกลางคืนตลอด 24 ชั่วโมงในทุกสภาพอากาศ และยังลดงาน สนามให้ง่ายขึ้นจึงประหยัดเวลาในการออกงานสนาม ทำให้ประหยัดค่าใช้จ่ายในการทำงานใน สนาม

โดยปกติการทำงานด้วย GPS มีหลักการหาตำแหน่ง 2 แบบคือ การหาตำแหน่งจุดเดี่ยว หรือการหาตำแหน่งแบบสัมบูรณ์(Single Point Positioning or Absolute Positioning) และการหา ตำแหน่งแบบสัมพัทธ์ (Differential Positioning or Relative Positioning) ความถูกต้องของการ หาตำแหน่งจุดเดี่ยวมีข้อจำ<mark>กัดจากกวามกลาดเกลื่อนต่าง</mark> ๆ ได้แก่ กวามกลาดเกลื่อนวงโกจร ้ดาวเทียม, ความคลาดเกลื่อนนาฬิกาดาวเทียม, ความกลาดเกลื่อนของการหักเหในชั้นบรรยากาศ และการเกิดกลื่นสะท้อน (Multipath) แต่กวามกลาดเกลื่อนที่มีผลต่อกวามถูกต้องทางตำแหน่งมาก ที่สุดคือ มาตราการวิธีเลือกปฏิบัติ (Selective Availability, SA) เมื่อใช้มาตราการ SA จะมีผลให้ ความถูกต้องทางตำแหน่งที่ได้รับจากเครื่องรับ GPS เป็น 100 เมตรในแนวราบ และ 156 เมตรใน แนวดิ่ง (ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%) ด้วยเหตุผลนี้ผู้ใช้งานส่วนใหญ่จึงนิยมใช้วิธีการหาตำแหน่ง แบบสัมพัทธ์เพื่อกำจัดความคลาดเคลื่อนจาก SA และลดความคลาดเคลื่อนอื่น ๆ โดยความถูกต้อง ที่ได้ขึ้นอย่กับระยะทางระหว่างสถานีฐานกับตำแหน่งที่รังวัดที่เรียกว่า ความยาวเส้นฐาน (Baseline length) หากความยาวของเส้นฐานมากเช่นกรณีที่สถานีฐานและตำแหน่งที่รังวัดอยู่ไกลกันมากจะ ้มีผลให้ความถูกต้องที่ได้ลดลง นอกจากนี้วิธีการหาตำแหน่งแบบสัมพัทธ์ยังต้องการเครื่องรับอย่าง ้น้อย 2 เครื่องในการทำงานในขณะที่การหาตำแหน่งจุดเดี่ยวต้องการเพียงเครื่องเดียวและมีวิธีการ ทำงานที่ง่ายกว่าการหาตำแหน่งแบบสัมพัทธ์ ดังนั้นหลังจากประเทศสหรัฐอเมริกาได้ประกาศ ยกเลิกการใช้ SA เมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2543 ส่งผลให้ความคลาดเคลื่อนเนื่องจากวงโคจร ดาวเทียมมีค่าถดลงทำให้วิธีการหาตำแหน่งจุดเดี่ยวเป็นที่น่าสนใจอีกครั้ง ประกอบกับในปัจจุบัน ใด้มีหน่วยงาน International GPS Service (IGS) คอยจัคเตรียมข้อมูลวงโคจรคาวเทียมความ ละเอียดสูง (Precise satellite orbit) และค่าแก้กวามคลาดเคลื่อนของนาฬิกาดาวเทียมความละเอียด สูง (Precise satellite clock error correction) ไว้บนอินเตอร์เน็ตโดยผู้ที่ต้องการใช้ข้อมูลดังกล่าว สามารถเข้าไปดาวน์โหลดข้อมูลได้อย่างเสรี จากข้อมูลดังกล่าวเมื่อนำมาทำการคำนวณหาค่า ตำแหน่งจุดเดี่ยวพบว่าได้ค่าความถูกต้องสูงขึ้น กระบวนการดังกล่าวเรียกว่า การหาตำแหน่งจุด เดี่ยวที่ให้ความละเอียดสูง (Precise Point Positioning) โดยในการวิจัยนี้จะนำข้อมูลจากหน่วยงาน IGS ดังกล่าวมาข้างต้นและแบบจำลองความคลาดเคลื่อนชนิดต่าง ๆ มาพัฒนาเป็นซอฟแวร์ ประมวลผลข้อมูลเฟสของคลื่นส่งที่ได้จากเครื่องรับสัญญาณแบบสองความถี่เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่มี ความละเอียดสูงขึ้นกว่าการหาตำแหน่งจุดเดี่ยวโดยใช้ข้อมูลรหัส

1.2. วัตถุประสงค์ของกา<mark>รวิจัย</mark>

1.2.1. เพื่อศึกษาถึงหลักการหาตำแหน่งจุดเดี่ยวที่ให้ก่าความละเอียดสูงโดยอาศัยข้อมูล เฟสของกลื่นส่ง

 1.2.2. เพื่อพัฒนาซอฟต์แวร์ที่ใช้ในการคำนวณหาตำแหน่งจุดเดี่ยวโดยคาดหมายว่าค่า ความละเอียดถูกต้องของผลลัพธ์ที่ได้ควรดีกว่า 2 เมตร เมื่อรับสัญญาณด้วยเครื่องรับสัญญาณแบบ สองความถี่ และทำการเก็บข้อมูลเป็นเวลาอย่างน้อย 15 นาที

1.2.3. เพื่อเปรียบเทียบความละเอียดของผลลัพธ์ที่ได้จากซอฟต์แวร์กับช่วงระยะเวลาที่ใช้ ในการรับสัญญาณดาวเทียมได้แก่ช่วงระยะเวลา 5 นาที, 10 นาที, 15 นาที, 30 นาที และ 60 นาที

1.2.4. เพื่อเป็นการกำหนดแนวทางในเชิงปฏิบัติเกี่ยวกับการพัฒนางานรังวัดจุดเดี่ยวที่ให้ กวามละเอียดสูงด้วยระบบดาวเทียมจีพีเอส

1.3. ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้สามารถกำหนดขอบเขตได้ดังนี้

 1.3.1. ใช้หลักการหาตำแหน่งจุดเดี่ยวที่ให้ความละเอียดสูง (Precise Point Positioning) โดยใช้ข้อมูลเฟสของคลื่นส่ง, ข้อมูลจากหน่วยงาน IGS และแบบจำลองเพื่อลดค่าความ คลาดเคลื่อนต่างๆ ดังใด้กล่าวมาข้างต้น ยกเว้นความคลาดเคลื่อนที่เกี่ยวข้องกับเครื่องรับสัญญาณ และความคลาดเคลื่อนจากคลื่นสะท้อน

 1.3.2. ข้อมูลที่นำมาใช้ในงานวิจัยจากหน่วยงาน IGS คือข้อมูลวงโคจรคาวเทียมความ ละเอียดสูงและค่าแก้ความคลาดเคลื่อนนาฬิกาดาวเทียมความละเอียดสูง โดยดาวน์โหลดข้อมูลจาก อินเตอร์เน็ต 1.3.3. ใช้ข้อมูลการรับสัญญาณดาวเทียมในรูปแบบไฟล์ RINEX จากการตั้งเครื่องรับ สัญญาณในพื้นที่บริเวณจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยใช้เครื่องรับสัญญาณจีพีเอสแบบสองความถึ่
 เพื่อนำมาประมวลผลร่วมกับซอฟต์แวร์ที่พัฒนาขึ้นในงานวิจัยนี้

 1.3.4. เปรียบเทียบความละเอียดถูกต้องของผลลัพธ์ที่ได้จากซอฟต์แวร์ที่พัฒนาขึ้นในช่วง ระยะเวลาที่ใช้ในการรับสัญญาณดาวเทียมต่างกัน ได้แก่ช่วงระยะเวลา 5 นาที, 10 นาที, 15 นาที, 30 นาที และ 60 นาที กับค่าพิกัดที่มีความน่าเชื่อถือได้แก่ ผลลัพธ์ที่ได้จากการประมวลผลจุดเดี่ยวผ่าน บริการ AUSPOS สามารถหารายละเอียดของบริการ AUSPOS ได้จาก GeoScience (2004)

1.4. ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

1.4.1. ศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

 1.4.2. ศึกษารูปแบบข้อมูลนำเข้าได้แก่ ข้อมูลการรับสัญญาณดาวเทียมในรูปแบบไฟล์ RINEX, ข้อมูลวงโคจรดาวเทียมความละเอียดสูงกับข้อมูลก่าแก้ความคลาดเกลื่อนนาฬิกาดาวเทียม ความละเอียดสูงในรูปแบบไฟล์ SP3 และข้อมูลของแบบจำลองแก้ก่าความคลาดเกลื่อนต่าง ๆ

1.4.3. จัดเตรียมข้อมูลนำเข้าต่าง ๆ ดังที่ได้กล่าวมาในข้อ 1.4.2.

 1.4.4. ดำเนินการพัฒนาซอฟต์แวร์และตรวจสอบความถูกต้องของผลลัพธ์ที่ได้จาก ซอฟต์แวร์

1.4.5. เปรียบเทียบและวิเคราะห์ผลลัพธ์ที่ประมวลผลได้จากซอฟต์แวร์

1.4.6. สรุปผลการวิจัย และจัดทำรูปเล่มวิทยานิพนธ์

1.5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

 1.5.1. เข้าใจถึงหลักการหาตำแหน่งจุดเดี่ยวที่ให้ค่าความละเอียดสูงโดยใช้ข้อมูลเฟสของ คลื่นส่ง

 1.5.2. ได้ซอฟต์แวร์ที่ใช้ในการคำนวณหาตำแหน่งจุดเดี่ยวโดยให้ก่าความละเอียดถูกต้อง ของผลลัพธ์ที่ซอฟต์แวร์ทั่วไปมีอยู่

1.5.3. เป็นแนวทางในการเลือกระยะเวลาที่เหมาะสมที่ใช้ในการตั้งเครื่องรับสัญญาณ เพื่อให้ได้ความละเอียคถูกต้องของผลลัพธ์ในระดับต่าง ๆ

 1.5.4. เป็นการกำหนดแนวทางในเชิงปฏิบัติเกี่ยวกับการพัฒนางานรังวัดจุดเดี่ยวที่ให้ความ ละเอียดสูงด้วยระบบดาวเทียมจีพีเอส

บทที่ 2

ระบบดาวเทียมจีพีเอส

การสำรวจรังวัคด้วยดาวเทียมจีพีเอส เป็นการหาค่าพิกัคตำแหน่งโดยการรับสัญญาณ ดาวเทียม ถูกพัฒนาขึ้นโดยกระทรวงกลาโหมของประเทศสหรัฐอเมริกา โดยในช่วงสองทศวรรษ ้ที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบันงานสำรวจรังวัคค้วยคาวเทียมจีพีเอสได้เป็นที่รู้จักและมีการนำไปใช้งาน ้อย่างแพร่หลายเนื่องจากมีข้อได้เปรียบวิธีการสำรวจรังวัดแบบเดิม นั่นคือสามารถทำงานได้ทั้ง กลางวันและกลางคืนตลอด 24 ชั่วโมง โดยไม่ขึ้นกับสถานที่และสภาพอากาศ มีความสะดวกใน การทำงาน เนื่องจากไม่จำเป็นต้องเลือกตำแหน่งหมุดให้มองเห็นกัน อีกทั้งไม่เสียค่าใช้จ่ายในการ รับสัญญาณคาวเทียมมีแต่เพียงค่าใช้จ่ายในส่วนของอุปกรณ์รับสัญญาณและซอฟต์แวร์ที่ใช้ในการ ประมวลผล นอกจากนั้นราคาของเครื่องรับสัญญาณในอนาคตยังมีแนวโน้มลคลงในขณะที่ ประสิทธิภาพของเครื่องรับสัญญาณสงขึ้น เนื่องจากงานสำรวจรังวัดด้วยดาวเทียมจีพีเอสได้เป็นที่ รู้จักและนำไปใช้งานอย่างแพร่หลาย ทำให้ในปัจจุบันได้มีเอกสารและหนังสือเกี่ยวกับระบบ ดาวเทียมจีพีเอสทั้งทางทฤษฎีและปฏิบัติออกเผยแพร่ให้ผู้ที่สนใจได้ศึกษาหาความรู้ โดยผู้ที่ ้ต้องการศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับงานสำรวจรังวัดด้วยดาวเทียมจีพีเอส สามารถศึกษาเพิ่มเติมได้ จาก เฉลิมชนม์ สถิระพจน์ (2546ข), ชูเกียรติ วิเชียรติเจริญและเฉลิมชนม์ สถิระพจน์ (2545), Hofmann-Wellenhof, Lichtengger and Collins (2001), Leick (1995), Rizos (1997) และ Teunissen โดยในบทนี้จะได้อธิบายเพียงเนื้อหาและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย and Kleusberg (1998) เท่านั้น ในส่วนแรกจะอธิบายเกี่ยวกับระบบคาวเทียมจีพีเอส จากนั้นจะเป็นการอธิบายถึง ้คลื่นสัญญาณที่คาวเทียมส่งออกมา ตามด้วยระบบพิกัดที่เกี่ยวข้องกับงานรังวัดดาวเทียมจีพีเอส และตามด้วยแนวกิดของการรังวัดจุดเดี่ยว ลำดับถัดมาเป็นเรื่องเรขากณิตของดาวเทียมและสุดท้าย เป็นความกลาดเกลื่อนชนิดต่างๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการรังวัด

2.1. ระบบดาวเทียมจีพีเอส

ระบบคาวเทียมจีพีเอสแบ่งออกเป็น 3 ส่วนหลัก ๆ ดังนี้กือ ส่วนอวกาศ (Space Segment) . ส่วนควบคุม (Control Segment) และส่วนผู้ใช้ (User Segment) โดยมีรายละเอียดการทำงานของ แต่ละส่วนดังนี้ ส่วนอวกาศประกอบด้วยดาวเทียมจำนวน 24 ควง มีวงโคจร 6 ระนาบโดยในแต่ ละระนาบมีดาวเทียม 4 ควง ทุกระนาบทำมุมเอียง 55 องศากับเส้นศูนย์สูตร ทำมุมระหว่างกัน 60 องศา โคจรรอบโลกที่ความสูงประมาณ 20,200 กิโลเมตร และใช้เวลาในการโคจรรอบโลก ประมาณ 12 ชั่วโมง โดยดาวเทียมแต่ละดวงจะมีหน้าที่ส่งคลื่นวิทยุพร้อมกับข้อมูลที่ได้จากส่วน ควบคุมมายังพื้นโลกดังแสดงในรูปที่ 2.1

รูปที่ 2.1 แสดงวงโคจรคาวเทียมจีพีเอส (Rizos, 1997)

ส่วนควบคุมมีหน้าที่ปรับปรุงข้อมูลของคาวเทียมให้มีความทันสมัยอยู่เสมอโดยจะมีสถานี ติดตามคาวเทียมกระจายอยู่ทั่วโลกเพื่อคอยรังวัคติดตามการเคลื่อนที่ของคาวเทียม จากข้อมูลการ รังวัคดังกล่าวจะถูกนำมาคำนวณเพื่อที่จะทำนายวงโคจรดาวเทียมล่วงหน้าและทำการส่งข้อมูล ดังกล่าวไปยังดาวเทียม ในส่วนของผู้ใช้คือผู้ที่ต้องการทำงานรังวัดด้วยดาวเทียมจีพีเอสโดยการนำ เครื่องรับสัญญาณดาวเทียมไปติดตั้งยังตำแหน่งที่ต้องการทราบก่าพิกัด เพื่อรับสัญญาณและข้อมูล ที่ดาวเทียมส่งมาและนำข้อมูลที่ได้ไปประมวลผลเพื่อหาก่าพิกัดของตำแหน่งที่ต้องการต่อไป

2.2. คลื่นสัญญาณจากดาวเทียมจีพีเอส

ับนดาวเทียมแต่ละดวงจะมีชุดนาฬิกาอะตอมมิคซึ่งประกอบด้วย รูบิเดียม 2 เรือนและ ซีเซียม 2 เรือน เป็นแหล่งกำเนิดความถี่พื้นฐานขนาด 10.23 MHz และคาวเทียมจะส่งสัญญาณเป็น กลื่นวิทยุในช่วงที่เรียกว่า L band มี 2 ความถี่คือที่ความถี่ 1575.42 MHz หรือเป็น 154 เท่าของ ความถี่พื้นฐาน มีความยาวกลื่นประมาณ 19 เซนติเมตรเรียกว่า กลื่นส่ง L1 และที่ความถี่ 1227.60 MHz หรือเป็น 120 เท่าของความถี่พื้นฐานมีความยาวกลื่นประมาณ 24 เซนติเมตรเรียกว่า กลื่นส่ง L2 กลื่นวิทยุทั้งสองกวามถี่จะถูกมอดูเลต (modulate) ด้วยรหัสและข้อมูลดาวเทียม สำหรับรหัสที่ ถูกมอดูเลตมาพร้อมคลื่นส่งมี 2 ชนิดดังนี้คือ รหัส C/A (Coarse/Acquisition Code) มีความถี่ 1.023 MHz หรือ 0.1 เท่าของความถี่พื้นฐาน มีความยาวคลื่น 300 เมตร ส่วนรหัสอีกชนิดคือ P (Precision Code) ซึ่งมีความถี่ 10.23 MHz หรือเท่ากับความถี่พื้นฐาน มีความยาวคลื่น 30 เมตร โดยที่กลื่นส่ง L1 จะถูกมอดูเลตด้วยรหัสทั้งสองชนิด ในขณะที่คลื่นส่ง L2 จะถูกมอดูเลตด้วยรหัส P เท่านั้น สำหรับข้อมูลดาวเทียมที่ถูกมอดูเลตมาทั้งในคลื่นส่ง L1 และ L2 ประกอบไปด้วยข้อมูลวงโคจร ดาวเทียม นาฬิกาดาวเทียม พฤติกรรมของนาฬิกาดาวเทียมและสถานภาพของระบบดาวเทียม ส่ง ข้อมูลดาวเทียมด้วยอัตราเร็ว 50 bps (bits per second) หรือ 50 ตัวอักษรต่อวินาที โครงสร้างของ คลื่นสัญญาณดังแสดงในรูปที่ 2.2

รูปที่ 2.2 แสดงคลื่นสัญญาณที่ส่งออกมาจากคาวเทียมจีพีเอส (Rizos, 1997)

2.3. ระบบพิกัด (Coordinate System)

ในหัวข้อนี้จะกล่าวถึงเฉพาะระบบพิกัดที่เกี่ยวข้องกับงานรังวัดดาวเทียมจีพีเอส โดยทั่วไป ก่าพิกัดที่ได้จากงานรังวัดดาวเทียมจีพีเอสจะแสดงอยู่ในระบบพิกัดฉากยึดติดโลก (Earth Centered Earth Fixed Coordinate System, ECEF) ระบบพิกัดทางยืออเดซี (Geodetic Coordinate System) และระบบพิกัดแผนที่ UTM (Universal Transverse Mercator) โดยมีรายละเอียดของระบบพิกัดแต่ ละชนิดดังนี้

2.3.1. ระบบพิกัดฉากยึดติดโลก

ระบบพิกัคฉากยึคติคโลกเป็นระบบพิกัคที่แกนพิกัคจะหมุนไปพร้อม ๆ กับการหมุนของ โลก จากรูปที่ 2.3 แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับระบบพิกัคดังนี้ (ชูเกียรติ วิเชียรติเจริญ, 2537)

- จุด O คือจุดกำเนิดของระบบพิกัดอยู่ที่จุดศูนย์มวลสารหรือเรียกว่าจุดศูนย์กลาง
 โลก (geocenter)
- มีแกน Z ทับกับแกนหมุนเฉลี่ยของโลก
- ระนาบที่ตั้งฉากกับแกน Z หรือระนาบ XY คือระนาบศูนย์สูตรเฉลี่ย
- ระนาบ XZ คือระนาบเมริเคียนกรีนิชเฉลี่ยเป็นระนาบที่ประกอบด้วยแกนหมุน เฉลี่ยและจุดที่หอดูดาวเมืองกรีนิช
- แกน Y มีทิศทางตั้งฉากกับแกน X และ Z โดยประกอบกันเป็นระบบมืองวา

2.3.2. ระบบพิกัดทางยีออเดซี

ระบบพิกัคนี้ใช้ในการบอกตำแหน่งด้วยก่าละติจูด(φ) ลองจิจูด(λ) และความสูงเหนือ รูปทรงรี (h) ดังแสดงในรูปที่ 2.4 โดยมีรายละเอียดดังนี้

- ละติจูด (ф) คือมุมระหว่างเส้นตั้งฉากพื้นผิวรูปทรงรีที่จุดนั้นกับระนาบศูนย์สูตร
- ลองจิจูด(λ) คือมุมระหว่างระนาบเมริเดียนที่ผ่านจุดนั้นกับระนาบเมริเดียนที่ผ่าน กรีนิช
- ความสูงเหนือรูปทรงรี (h) คือระยะตามแนวเส้นตั้งฉากจากจุดนั้นจนถึงพื้นผิว รูปทรงรี

ด้งนั้นค่าพิกัดที่ได้จากระบบพิกัดนี้จะขึ้นอยู่กับว่าเราใช้รูปทรงรีใดเป็นรูปทรงรีอ้างอิง

รูปที่ 2.4 ระบบพิกัดทางยีออเคซี

2.3.3. ระบบพิกัดแผนที่ UTM

ระบบพิกัดแผนที่ UTM เป็นการฉายแผนที่แบบหนึ่ง ซึ่งค่าพิกัดที่ได้จะเป็นค่าพิกัดฉาก โดยแผนที่ภูมิประเทศของประเทศไทยจะอ้างอิงอยู่ในระบบพิกัดแผนที่ UTM มีรายละเอียดของ ระบบพิกัดดังนี้ (สวัสดิ์ชัย เกรียงไกรเพชร, 2533)

- เป็นการฉายที่มีคุณสมบัติคงรูป (Conformal Projection)
- ใช้ทรงรีอ้างอิงที่เหมาะสมแทนพื้นพิภพ เช่นแผนที่ชุด L7018 ของกรมแผนที่ ทหารใช้ทรงรีอ้างอิง WGS84
- มีหน่วยระยะทางเป็นเมตร
- ใช้การฉายแผนที่แบบเมอร์เคเตอร์ขวาง (Transverse Mercator) ซึ่งมีการประจวบ (Coincidence) เป็นแบบตัดกัน
- ในการประจวบตัดกัน กำหนดให้สเกลแฟกเตอร์ที่แนวเมริเดียนกลางมีค่า 0.9996
- ในแต่ละแถบจะใช้แนวเมริเดียนกลางและแนวเส้นศูนย์สูตรเป็นแกนพิกัดฉาก โดยที่จุดตัดระหว่างเส้นทั้งสองเรียกว่า จุดกำเนิดจริงของระบบพิกัด มีทิศทางที่ ขนานกับแนวเมริเดียนกลางและชี้ไปทางเหนือเรียกว่า ทิศเหนือกริด

เพื่อให้ค่าพิกัดฉากในระบบมีค่าเป็นบวกเสมอ จึงกำหนดค่าพิกัดตะวันออกให้ เส้นเมริเดียนกลางเป็น 500,000 เมตร และกำหนดพิกัดเหนือสำหรับเส้นสูนย์สูตร ไว้สองกรณีคือสำหรับซีกโลกเหนือและซีกโลกใต้ให้มีค่าเป็น 0 เมตรและ 10,000,000 เมตรตามลำดับ ดังนั้นจุดกำเนิดจริงของระบบพิกัดจึงมีค่าพิกัด แบ่งเป็น 2 กรณีคือ สำหรับการใช้งานในซีกโลกเหนือค่าพิกัดของจุดกำเนิดจริง จะเป็น E = 500,000เมตร และ N = 0 เมตร และสำหรับการใช้งานในซีกโลกใต้ค่า พิกัดของจุดกำเนิดจริงจะเป็น E = 500,000 เมตร และ N = 10,000,000 เมตร

- การกำหนดเลขหมายประจำแถบ เริ่มด้วยเลข 1 สำหรับแถบซึ่งอยู่ระหว่าง ลองจิจูด 180 องศาตะวันตกถึง 174 องศาตะวันตก โดยที่แต่ละแถบมีความกว้าง เท่ากับ 6 องศา ให้แถบถัดไปทางตะวันออกมีเลขหมายเพิ่มขึ้นตามลำดับจนถึงเลข 60 ในแถบสุดท้ายซึ่งอยู่ระหว่างลองจิจูด 174 องศาตะวันออกและ 180 องศา ตะวันออก สำหรับประเทศไทยอยู่ภายในแถบที่ 47 และ 48
- มีขอบเขตทางเหนือและใต้อยู่ระหว่างละติจูด 80 องศาใต้ถึง 84 องศาเหนือ

2.4. แนวคิดของการหาตำแหน่งจุดเดี่ยว (Single Point Positioning Concept)

วัตถุประสงค์ของการทำงานรังวัดดาวเทียมคือการหาค่าพิกัด ณ ตำแหน่งที่นำเครื่องรับ สัญญาณไปวาง โดยปกติค่าที่รังวัดได้โดยเครื่องรับสัญญาณดาวเทียมจะถูกนำมาใช้สร้างเป็น สมการค่าสังเกตเพื่อคำนวณหาตัวแปรไม่ทราบค่าซึ่งในที่นี้คือ พิกัดตำแหน่งของเครื่องรับสัญญาณ โดยในการหาตำแหน่งจุดเดี่ยว (Single Point Positioning) จะเกี่ยวข้องกับการใช้เครื่องรับสัญญาณ เพียงเครื่องเดียวเพื่อหาพิกัดตำแหน่งของเครื่องรับแบบสัมบูรณ์ โดยค่าที่รังวัดได้จากการรับ สัญญาณดาวเทียม GPS และนำมาใช้ประโยชน์ในการคำนวณหาตำแหน่งที่สำคัญมี 2 ชนิด คือ ซูโดเรนจ์ (Pseudorange) และเฟสของคลื่นส่ง (Carrier Phase)

2.4.1. ซูโคเรนจ์

ซูโคเรนจ์ คือ ระยะทางระหว่างคาวเทียมกับเครื่องรับสัญญาณ หาค่าได้จากการถอครหัส จากสัญญาณที่ส่งมาจากคาวเทียมเปรียบเทียบกับรหัสที่เครื่องรับสัญญาณสร้างขึ้น โดยจะทำการ เลื่อนไปมาจนกระทั่งได้รหัสที่ตรงกัน ค่าเลื่อนระหว่างรหัสทั้งสองคือระยะเวลาที่คลื่นวิทยุใช้ใน การเดินทางจากคาวเทียมมายังเครื่องรับสัญญาณ ดังแสดงในรูปที่ 2.5

รูปที่ 2.5 แสดงการเทียบสัญญาณของรหัสเพื่อหาเวลาที่คลื่นเดินทางจากคาวเทียมมายังเครื่องรับ

เมื่อนำความเร็วของคลื่นวิทยุคูณด้วยระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางระหว่างดาวเทียมมายัง เครื่องรับสัญญาณ จะได้ระยะทางระหว่างดาวเทียมกับเครื่องรับสัญญาณซึ่งเรียกว่า ซูโดเรนจ์ นั่นเอง ซูโดเรนจ์ที่ได้นี้จะมีค่าคลาดเคลื่อนไปจากระยะทางจริงระหว่างดาวเทียมและเครื่องรับ สัญญาณอันเนื่องมาจากความคลาดเคลื่อนวงโคจรดาวเทียม ความคลาดเคลื่อนของนาฬิกา ดาวเทียม และความคลาดเคลื่อนเมื่อคลื่นเดินทางผ่านชั้นบรรยากาศ เป็นต้น โดยมีสมการของซูโด เรนจ์ที่ได้จากรหัสและมีหน่วยเป็นระยะทางดังนี้คือ (Leick, 1995; Rizos, 1997; Teunissen and Kleusberg, 1998)

$$P(Li) = \rho + c(dt - dT) + d_{orb} + d_{trop} + d_{ion/Li} + \varepsilon(P(Li))$$
(1.1)

โดยที่

P(Li) คือซูโคเรนจ์ที่ได้จากการวัดเฟสของรหัสของคลื่นส่ง Li (เมตร)

- ρ คือระยะทางเรขาคณิตระหว่างคาวเทียมและเครื่องรับ (เมตร)
- c คือความเร็วของคลื่นส่งหรือความเร็วแสง (เมตร/วินาที)
- dt กือกวามกลาดเกลื่อนของนาฬิกาดาวเทียม (วินาที)
- dT คือความคลาดเคลื่อนของนาฬิกาเครื่องรับ (วินาที)
- d_{orb} คือความคลาดเคลื่อนเนื่องจากวงโคจรดาวเทียม (เมตร)
- d_{trop} คือความคลาคเคลื่อนเนื่องจากชั้นบรรยากาศโทรโพสเฟียร์ (เมตร)
- d_{ion/Li} คือความคลาดเคลื่อนเนื่องจากชั้นบรรยากาศไอโอโนสเฟียร์ของคลื่นส่ง Li (เมตร)
- ε(P(Li)) คือความคลาดเคลื่อนเนื่องจากการเกิดคลื่นหลายวิถี (Multipath)และสัญญาณ รบกวน (Noise) ในซูโดเรนจ์ที่ได้จากการวัดเฟสของรหัสของคลื่นส่ง Li (เมตร)

2.4.2. เฟสของคลื่นส่ง

เฟสของคลื่นส่งหาได้จากการวัดเฟสของคลื่นส่งที่ส่งมาจากคาวเทียมเปรียบเทียบหรือหา ค่าต่างกับเฟสของคลื่นที่เครื่องรับสร้างขึ้นมาเอง โดยที่เราจะทราบเพียงส่วนของคลื่นที่ไม่เต็มลูก หรือเรียกว่า เฟส ในส่วนของจำนวนลูกคลื่นเต็มลูกหรือที่เรียกว่า เลขปริศนา (Ambiguity) สามารถหาก่าได้จากการกำนวณในภายหลัง โดยมีสมการก่าสังเกตของการวัดเฟสของคลื่นส่งดังนี้ (Leick, 1995; Rizos, 1997; Teunissen and Kleusberg, 1998)

$$\Phi(Li) = \rho + c(dt - dT) + d_{orb} + d_{trop} - d_{ion/Li} + \lambda i \cdot Ni + \varepsilon(\Phi(Li))$$
(1.2)

โดยที่

- $\Phi({
 m Li})$ คือซูโดเรนง์ที่ได้จากการวัดเฟสของคลื่นส่ง Li (เมตร)
- ρ คือระยะทางเรขาคณิตระหว่างดาวเทียมและเครื่องรับ (เมตร)
- c คือความเร็วของคลื่นส่งหรือความเร็วแสง (เมตร/วินาที)
- dt กือกวามกลาดเกลื่อนของนาฬิกาดาวเทียม (วินาที)
- dT คือความคลาดเคลื่อนของนาฬิกาเครื่องรับ (วินาที)
- d_{orb} คือความคลาดเคลื่อนเนื่องจากวงโคจรดาวเทียม (เมตร)
- d_{แop} คือความคลาดเคลื่อนเนื่องจากชั้นบรรยากาศโทรโพสเฟียร์ (เมตร)
- d_{ion/Li} คือความคลาดเคลื่อนเนื่องจากชั้นบรรยากาศไอโอโนสเฟียร์ของคลื่นส่ง Li (เมตร)
- λi คือความยาวคลื่นของคลื่นส่ง Li (เมตร)
- Ni คือ Ambiguity หรือ เลขปริศนา ของคลื่นส่ง Li
- ε(Φ(Li)) คือความคลาดเคลื่อนเนื่องจากการเกิดคลื่นหลายวิถี (Multipath)และสัญญาณ รบกวน (Noise) ในซูโดเรนจ์ที่ได้จากการวัดเฟสของคลื่นส่ง Li (เมตร)

2.5. เรขาคณิตของดาวเทียม (Satellite Geometry)

ค่าความถูกต้องทางตำแหน่งที่ได้จะขึ้นอยู่กับเรขาคณิตของคาวเทียม ซึ่งสามารถบ่งชี้ได้ ด้วยค่า DOP (Dilution of Precision) มีสมการดังนี้ (Leick, 1995)

$$\sigma = DOP \times \sigma_0 \tag{1.3}$$

โดยที่ σ คือส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตำแหน่งที่ต้องการทราบ σ₀ คือส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระยะที่วัดได้

กล่าวให้ง่ายขึ้นก็คือ ถ้า DOP มีค่าต่ำ ๆ จะทำให้ได้ความถูกต้องของตำแหน่งที่ต้องการ สูงขึ้นในกรณีที่มีความถูกต้องของระยะที่วัดได้เท่ากัน ทั้งนี้ก่า DOP ยังแบ่งออกได้เป็นหลาย ๆ ชนิด เช่น HDOP, PDOP, GDOP เป็นต้น ซึ่งก่า GDOP จะเป็นตัวบ่งชี้ถึงความถูกต้องโดยรวม

2.6. ความคลาดเคลื่อนชนิดต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการรังวัด

ในงานสำรวจรังวัดดาวเทียมจีพีเอสด้วยวิธีการหาตำแหน่งจุดเดี่ยวโดยใช้เฟสของกลื่นส่ง ดังแสดงในสมการที่ (2.2) ประกอบไปด้วยความกลาดเกลื่อนต่าง ๆ โดยสรุปเราสามารถจำแนก สาเหตุของกวามกลาดเกลื่อนที่เกิดขึ้นออกได้เป็น 3 สาเหตุหลัก ๆ ได้แก่

- ความคลาดเคลื่อนที่เกี่ยวข้องกับดาวเทียม ได้แก่ ความคลาดเคลื่อนของวงโคจรดาวเทียม และความคลาดเคลื่อนของนาฬิกาดาวเทียม เป็นต้น
- ความคลาดเคลื่อนที่เกี่ยวข้องกับเครื่องรับสัญญาณ ได้แก่ noise ในการรังวัดของเครื่องรับ และความคลาดเคลื่อนระหว่างช่องรับสัญญาณ เป็นต้น
- ความคลาดเคลื่อนที่เกี่ยวข้องกับการแพร่กระจายของสัญญาณ ได้แก่ ความล่าช้าของ สัญญาณเมื่อผ่านชั้นไอโอโนสเฟียร์ ความล่าช้าของสัญญาณเมื่อผ่านชั้นโทรโพสเฟียร์ ความคลาดเคลื่อนเนื่องจากคลื่นหลุด(Cycle Slip) และความคลาดเคลื่อนเนื่องจากคลื่น หลายวิถีเป็นต้น

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

องค์ประกอบของการหาตำแหน่งจุดเดี่ยวที่ให้ความละเอียดสูง

การหาตำแหน่งจุดเดี่ยวที่ให้ความละเอียดสูง(Precise Point Positioning, PPP) เป็นวิธีการ หาตำแหน่งจุดเดี่ยวโดยใช้ทั้งข้อมูลซูโดเรนจ์และเฟสของคลื่นส่งดังแสดงในสมการที่ (1.1) และ (1.2) องค์ประกอบของ PPP จะเกี่ยวข้องกับการลดความคลาดเคลื่อนต่าง ๆ ที่ปรากฏในสมการ และการแก้สมการเพื่อหาตัวแปรไม่ทราบค่าได้แก่ ตำแหน่งของเครื่องรับสัญญาณ ความคลาด เคลื่อนของนาฬิกาเครื่องรับ และค่าเลขปริศนาของคาวเทียมแต่ละควง โดยในบทนี้จะได้กล่าวถึง รายละเอียดของความคลาดเคลื่อน แบบจำลองทางคณิตศาสตร์ที่ใช้ลดความคลาดเคลื่อน และ วิธีการทางคณิตศาสตร์ที่ใช้ในการแก้สมการเพื่อหาตัวแปรไม่ทราบค่า

3.1. การลดความคลาดเคลื่อนเนื่องจากวงโคจรดาวเทียมและนาฬิกาดาวเทียม

การคำนวณเพื่อหาค่าพิกัดคำแหน่งเครื่องรับจำเป็นต้องอาศัยข้อมูลดาวเทียม ณ ขณะเวลาที่ เครื่องรับกำลังรับสัญญาณมาใช้ในการคำนวณ โดยข้อมูลของดาวเทียมดังกล่าวประกอบด้วยข้อมูล วงโคจรดาวเทียมที่แสดงตำแหน่งวงโคจรดาวเทียมและข้อมูลค่าแก้ความคลาดเคลื่อนของนาฬิกา ดาวเทียม ดังนั้นถ้าข้อมูลวงโคจรดาวเทียมที่ได้รับมีความคลาดเคลื่อนสูงจะส่งผลให้พิกัดตำแหน่ง เครื่องรับมีความคลาดเคลื่อนสูงตามไปด้วย ข้อมูลวงโคจรดาวเทียมหรือที่เรียกว่า อีฟีเมอริส ดาวเทียม (Satellite Ephemeris) ได้มาจากการรังวัดไปยังดาวเทียมจากตำแหน่งที่เราทราบค่าพิกัด บนพื้นผิวโลก เราเรียกตำแหน่งเหล่านี้ว่า สถานีติดตามดาวเทียม (Tracking Station) จากค่าที่รังวัด ได้ที่สถานีติดตามดาวเทียมที่กระจายอยู่ทั่วโลกจะทำให้ทราบถึงวงโคจรของดาวเทียม โดยปกดิ แล้ว อีฟีเมอริสดาวเทียมแบ่งเป็น 3 ชนิดดังนี้ (Hofmann-Wellenhof et al., 2001)

- ข้อมูลอัลมาแน็ก(Almanac Data) เป็นอีฟีเมอริสดาวเทียมที่มีความละเอียดถูกต้อง น้อยที่สุด มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการวางแผนการรับสัญญาณได้แก่ การนำมาใช้ สร้างผังดาวเทียมบนท้องฟ้า (Skyplot) เพื่อเลือกช่วงเวลาทำงาน เป็นต้น
- อีฟีเมอริสส่งกระจาย(Broadcast Epemeris) เป็นส่วนหนึ่งของข้อมูลคาวเทียมที่ส่ง มาพร้อมคลื่นวิทยุจากดาวเทียม โดยเป็นค่าพารามิเตอร์ที่นำมาใช้ในการคำนวณ วงโกจรดาวเทียม ณ ขณะเวลานั้น ๆ

 อิฟีเมอริสละเอียด (Precise Ephemeris) เป็นอิฟีเมอริสดาวเทียมที่มีความละเอียด ถูกต้องสูงที่สุด

สำหรับผู้ที่สนใจรายละเอียดเกี่ยวกับอีฟีเมอริสแต่ละชนิดสามารถศึกษาเพิ่มเติมได้จาก IBID (2001)

สำหรับงานวิจัยนี้จะพิจารณาเฉพาะข้อมูลอีฟีเมอริสละเอียดหรือข้อมูลวงโคจรคาวเทียม กวามละเอียดสูง (Precise Ephemeris or Precise Orbit) เนื่องจากข้อมูลดังกล่าวให้ค่าความถูกต้อง สูงสุดในบรรคาข้อมูลอีฟีเมอริสทั้ง 3 ชนิด อีกทั้งในปัจจุบันมีหน่วยงานชื่อว่า International GPS Service (IGS) คอยจัดเตรียมข้อมูลดังกล่าวให้เราดาวน์โหลดได้บนอินเตอร์เน็ตโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ใด ๆ ตารางที่ 3.1 แสดงรายละเอียดเปรียบเทียบข้อมูลวงโกจรดาวเทียมและก่าแก้ความคลาดเคลื่อน ของนาฬิกาดาวเทียมที่ให้บริการและระยะเวลาที่เราสามารถเข้าไปดาวน์โหลดข้อมูลหลังจากเวลาที่ เราทำการรังวัด (สำหรับอีฟีเมอริสส่งกระจายแสดงให้เห็นรายละเอียดเพื่อใช้เปรียบเทียบเท่านั้น)

ตารางที่ 3.1 แสดงรายละเอียดข้อมูลวงโกจรดาวเทียม/ก่าแก้นาฬิกาดาวเทียม ของหน่วยงาน IGS (IGS, 2002)

Products	Accuracy	Latency	Updates	Interval
Broadcast ephemeris	~260 cm./~7 ns.	Realtime		daily
Predicted (Ultra rapid)	~25 cm./~5 ns.	Realtime	twicedaily	15 min
Rapid	5 cm./0.2 ns.	17 hours	Daily	15 min
Final	< 5 cm./0.1 ns.	~13 days	Weekly	15 min

ในงานวิจัยนี้จะใช้ข้อมูลวงโคจรดาวเทียมความละเอียดสูงแบบ Final product ซึ่งมีความ ละเอียดถูกต้องของตำแหน่งดาวเทียมและค่าแก้นาฬิกาดาวเทียมในระดับต่ำกว่า 5 เซนติเมตรและ 0.1 x 10⁻⁹ วินาทีตามลำดับ โดยข้อมูลดังกล่าวอยู่ในรูปแบบไฟล์ SP3 สามารถศึกษารายละเอียด รูปแบบไฟล์ เพิ่มเติมได้จาก NGS (2002) ข้อมูลแสดงค่าตำแหน่งดาวเทียมในระบบพิกัด ECEF บนพื้นหลักฐาน ITRF เนื่องจากข้อมูลวงโคจรดาวเทียมความละเอียดสูงที่ได้จากทาง IGS นั้นจะมี เพียงข้อมูลตำแหน่งดาวเทียมทุก ๆ 15 นาทีเท่านั้น ดังนั้นจึงจำเป็นที่เราจะต้องเลือกวิธีการ ประมาณค่าในช่วงจากข้อมูลดังกล่าวไปยังขณะเวลาที่เราต้องการ วิธีการประมาณค่าที่นำมาใช้ควร มีความถูกต้องดีกว่า 5 เซนติเมตร เพื่อรักษาระดับความถูกต้องของข้อมูลตำแหน่งดาวเทียมเดิม ฟังก์ชันทางคณิตศาสตร์ที่ใช้ในการประมาณค่ามีหลายวิธีและให้ค่าความถูกต้องของผลลัพธ์ที่ แตกต่างกัน

ในงานวิจัยนี้เลือกใช้ วิธีการประมาณก่าในช่วงด้วยสมการ Lagrange polynomial ดังที่ได้ กล่าวไว้ใน Witchayangkoon (2000) หากต้องการที่จะประมาณก่าตำแหน่งดาวเทียม ณ เวลา t โดย ใช้เวลาที่เราทราบค่าตำแหน่งดาวเทียมเป็นจำนวน n จุดได้แก่ t₁,t₂,t₃,...t_n จะได้ฟังก์ชันโพลิโน เมียลดีกรี n-1 และจะมีค่าสัมประสิทธิ์ของโพลิโนเมียลเป็น l₁,l₂,l₃,...l_n โดยที่

$$l_{i}(t_{j}) = \begin{cases} 0 & \tilde{\mathfrak{N}} i \neq j \\ & & \\ 1 & \tilde{\mathfrak{N}} i = j \end{cases}$$

$$(3.1)$$

สมมุติให้ตำแหน่งดาวเทียมที่เราต้องการหา ณ ขณะเวลา t ใดๆ เป็น X(t) ดังนั้นจาก Lagrange polynomial สามารถหาค่าได้ดังนี้

$$X(t) = \sum_{i=1}^{n} l_i(t) f_i(t_i)$$
(3.2)

โดยที่

 $\mathbf{f}(\mathbf{t}_i)$ คือค่าตำแหน่งคาวเทียม ณ ขณะเวลา \mathbf{t}_i

ແລະ

$$l_{i}(t) = \prod_{\substack{i \neq j \\ j=1}}^{n} \left[\frac{t - t_{j}}{t_{i} - t_{j}} \right] \qquad 1 \le i \le n$$
(3.3)

จากการที่ ภัคพงศ์ หอมเนียม และเฉลิมชนม์ สถิระพจน์ (2546) ได้ทำการศึกษา เปรียบเทียบความถูกต้องที่ได้จากการใช้วิธีการประมาณค่าในช่วงของตำแหน่งคาวเทียมจีพีเอส ระหว่างวิธี Chebyshev polynomial และ Lagrange polynomial โดยใช้ข้อมูลวงโคจรคาวเทียมความ ละเอียดสูงจากทางหน่วยงาน JPL (Jet Propulsion Laboratory) ซึ่งเป็นหนึ่งในศูนย์วิเคราะห์ข้อมูล วงโคจรคาวเทียม (Analysis Center) ที่คอยส่งข้อมูลที่วิเคราะห์ได้ให้ทาง IGS โดยทาง JPLได้ จัดเตรียมข้อมูลวงโคจรคาวเทียมความละเอียดสูงแบบ high-rate ซึ่งเป็นข้อมูลวงโคจรคาวเทียมที่ เวลาทุก ๆ 30 วินาทีและมีความละเอียดถูกค้องของตำแหน่งคาวเทียมประมาณ 5 เซนติเมตร (Kouba, 2002) ดังนั้นในการทดสอบจึงได้เลือกข้อมูลวงโคจรคาวเทียมความละเอียดสูงจาก JPL โดยใช้ข้อมูลวงโคจรของคาวเทียมหมายเลข 1 ที่เวลาทุก ๆ 15 นาทีเพื่อมาทำการประมาณล่าในช่วง ข้อมูลวงโคจรคาวเทียมไปยังทุก ๆ 30 วินาทีและทำการเปรียบเทียบค่าที่ประมาณได้กับค่าของทาง JPL สำหรับข้อมูลที่ใช้ในการทดสอบนี้ได้มาจากการดาวน์โหลดข้อมูลวงโคจรดาวเทียมความ ละเอียดสูงจากเว็บไซต์<u>ftp://sideshow.jpl.nasa.gov/pub/jpligsac/hirate/</u> ในวันที่ 25 ตุลาคม 2545 ในช่วงเวลา 00:00:00-23:59:30 เป็นค่าตำแหน่งคาวเทียมทุกๆ 30 วินาที ในระบบพิกัคลากยึดติด โลก บนพื้นหลักฐาน International Terrestrial Reference Frame 2000 (ITRF2000) ได้ผลลัพธ์ สำหรับการประมวลผลด้วย Lagrange polynomial ดีกรี 9 ดังแสดงในรูปที่ 3.1 โดยที่สัญญลักษณ์ dX, dY และ dZ ในแกนตั้งของทั้ง 3 กราฟแสดงค่าต่างของตำแหน่งคาวเทียมที่ได้จากการประมาณ ค่าในช่วงเทียบกับค่าจากทาง JPL ในทิศทาง X, Y และ Z ตามลำคับ ในส่วนของแกนนอนแสดง หมายเลขขณะเวลา (epoch) ทุก 30 วินาทีตลอด 24 ชั่วโมง

จากรูปที่ 3.1 พบว่าค่าต่างของตำแหน่งคาวเทียมที่ได้จากการประมาณค่าในช่วงกับค่าจาก ทาง JPL มีค่าต่างกันน้อยกว่า 2 เซนติเมตร (ยกเว้นบริเวณปลายกราฟทั้ง 2 ด้านที่มีค่ามากกว่า 2 เซนติเมตรซึ่งแก้ไขได้โดยในการเพิ่มข้อมูลที่ใช้ในการประมาณค่าในช่วงบริเวณปลายกราฟทั้งสอง ด้านออกไปด้านละประมาณ 30 นาที) โดยจากผลต่างดังกล่าวทำให้เรามั่นใจได้ว่าข้อมูลวงโคจร ชนิด Final products ที่ได้จากการประมาณค่าในช่วงด้วย Lagrange polynomial จากข้อมูลทุก 15 นาทีไปยังขณะเวลาที่ต้องการจะยังคงมีความถูกต้องประมาณ 5 เซนติเมตร

3.2. การลดความคลาดเคลื่อนเนื่องจากความล่าช้าของคลื่นในชั้นบรรยากาศไอโอโนสเฟียร์

เนื่องจากอิเลคตรอนอิสระในชั้นบรรยากาศไอโอโนสเฟียร์มีผลต่อระยะเวลาที่ใช้ในการ เดินทางของคลื่นวิทยุที่ส่งมาจากดาวเทียม ส่งผลให้ซูโดเรนจ์ที่ได้มีค่าคลาดเคลื่อนไปจากค่าจริง จากสมการซูโดเรนจ์และเฟสของคลื่นส่งดังแสดงในสมการ (1) และ (2) เทอมของ d_{ion/Li} หรือ ความคลาดเคลื่อนในชั้นบรรยากาศไอโอโนสเฟียร์สามารถถูกกำจัดออกไปได้โดยการใช้ แบบจำลองที่เหมาะสมสำหรับในกรณีของเครื่องรับสองความถี่โดยในงานวิจัยนี้เลือกใช้ แบบจำลอง Ionosphere-Free Combination (L3) โดยการสร้างสมการขึ้นจากการผสมผสานกัน ระหว่างข้อมูล L1 และ L2 ดังนี้ (Rizos, 1997; Leick, 1995)

$$P(L3) = \frac{f_1^2 \cdot P(L1) - f_2^2 \cdot P(L2)}{f_1^2 - f_2^2}$$
(3.4)

$$\Phi(L3) = \frac{f_1^2 \cdot \Phi(L1) - f_2^2 \cdot \Phi(L2)}{f_1^2 - f_2^2}$$
(3.5)

โดยที่

- P(L3) คือ ซูโคเรนจ์ที่ได้จากการผสมผสานกันระหว่างข้อมูลการวัดเฟสของรหัสของ คลื่นส่ง L1 และ L2 (เมตร)
- Φ(L3) คือ ซูโคเรนจ์ที่ได้จากการผสมผสานกันระหว่างข้อมูลการวัคเฟสของคลื่นส่ง L1 และ L2 (เมตร)
- P(L1), P(L2) คือ ซูโคเรนจ์ที่ได้จากการวัคเฟสของรหัสของคลื่นส่ง L1 และ L2 ตามลำคับ (เมตร)
- Φ(L1), Φ(L2) คือ ซูโคเรนจ์ที่ได้จากการวัคเฟสของคลื่นส่ง L1 และ L2 ตามลำคับ (เมตร)
- ${f f}_1\,,\,{f f}_2\,$ คือ ความถี่ของคลื่นส่ง L1 และ L2 ตามลำคับ (Hz)

3.3 การลดความคลาดเคลื่อนเนื่องจากความล่าช้าของคลื่นในชั้นบรรยากาศโทรโพสเฟียร์

ความคลาดเคลื่อนที่เกิดในชั้นบรรยากาศโทรโพสเฟียร์(d_{top})ไม่ขึ้นกับความถี่ของคลื่นส่ง แต่ขึ้นกับความกดดัน อุณหภูมิ และความชื้นในบรรยากาศ โดยจุดที่อยู่ห่างกันจะไม่มี ความสัมพันธ์ของการหักเห นั่นคือพารามิเตอร์ของการหักเหในชั้นบรรยากาศนี้จะไม่ค่อยมี สหสัมพันธ์กัน อิทธิพลของบรรยากาศที่มีต่อการวัดระยะแบ่งออกเป็นส่วนประกอบชิ้นและแห้ง (Wet and Dry Components) ส่วนชื้นขึ้นอยู่กับความกดดันของไอน้ำในอากาศมีขนาดประมาณ 10% ของค่า d_{trop} แบบจำลองความคลาดเคลื่อนในชั้นบรรยากาศโทรโพสเฟียร์มีหลายแบบจำลอง ทั้ง Hopfield Model, Modified Hopfield Model และ Saastamoinen Model นอกจากนี้ยังมีการใช้ mapping function ซึ่งเป็นฟังก์ชันที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง Elevation angle ใดๆ กับ d_{trop} โดย mapping function ที่นิยมใช้กันมีหลายชนิดได้แก่ Marini Mapping Function, Marini&Murray Mapping Function, Chao Mapping Function, Lanyi Mapping Function, Davis Mapping Function, Herring Mapping Function และ Niell Mapping Function โดยมีแบบจำลอง d_{trop} ดังนี้

$$\mathbf{d}_{\text{trop}} = \mathbf{d}_{\text{dry}}^{z} \cdot \mathbf{m}_{\text{dry}} + \mathbf{d}_{\text{wet}}^{z} \cdot \mathbf{m}_{\text{wet}}$$
(3.6)

โดยที่

d ^z _{dry} คือ dry zenith path delay d ^z _{wet} คือ wet zenith path delay m _{dry} คือ mapping function ของส่วนประกอบชื้น m _{wet} คือ mapping function ของส่วนประกอบแห้ง	d _{trop}	คือกวามกลาดเกลื่อนที่เกิดในชั้นบรรยากาศโทรโพสเฟียร์
d ^z _{wet} คือ wet zenith path delay m _{dry} คือ mapping function ของส่วนประกอบชื้น m _{wet} คือ mapping function ของส่วนประกอบแห้ง	d_{dry}^{z}	กือ dry zenith path delay
m _{dry} คือ mapping function ของส่วนประกอบชื้น m _{wet} คือ mapping function ของส่วนประกอบแห้ง	d_{wet}^{z}	กือ wet zenith path delay
m _{wet} คือ mappin <mark>g function ของส่วนประกอบแห้ง</mark>	m _{dry}	คือ mapping function ของส่วนประกอบชื้น
	m _{wet}	คือ mapping function ของส่วนประกอบแห้ง

ในงานวิจัยนี้เลือกใช้แบบจำลอง Saastamoinen model และ Niell mapping function (NMF) เนื่องจากความถูกต้องที่ได้จากการใช้ NMF ไม่ขึ้นกับอุณหภูมิที่พื้นผิวโลกในขณะที่ mapping function ต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้นมีข้อจำกัดเนื่องจากความถูกต้องที่ได้ขึ้นอยู่กับอุณหภูมิที่ พื้นผิวโลก(Niell, 1996)

3.3.1. Saastamoinen Model

ณ ตำแหน่ง normal mid-latitude conditions จากแบบจำลอง Saastamoinen จะหาค่าความ คลาดเคลื่อนในชั้นโทรโพสเฟียร์ในทิศทาง zenith ได้ดังนี้ (Hofmann-Wellenhof et al., 2001: 113)

$$\mathbf{e}_{0} = 0.0611 \cdot \mathrm{RH}^{\left(\frac{7.5(\mathrm{T}_{0} - 273.15)}{237.3 + \mathrm{T}_{0} - 273.15}\right)}$$
(3.7)

$$T_{k}^{P} = 0.002277 \cdot \left[P_{0} + \left(\frac{1255}{T_{0}} + 0.05 \right) \cdot e_{0} \right]$$
(3.8)

โดยที่

T ^P คือ ความคลาดเคลื่อนในทิศทาง zenith (เมตร)

 \mathbf{P}_0 คือ ความดันอากาศบริเวณรับสัญญาณดาวเทียม (มิลลิบาร์)

T₀ คือ อุณหภูมิบริเวณรับสัญญาณดาวเทียม (องศาเกลวิน)

 e_0 คือ water vapor pressure (มิลลิบาร์)

RH คือ relative humidity ณ บริเวณรับสัญญาณคาวเทียม (%)

3.3.2. Niell Mapping Function (NMF) NMF หาใด้จากสมการดังนี้ (Niell, 1996)

$$m(E) = \frac{1 + \frac{a}{1 + \frac{b}{1 + c}}}{\sin(E) + \frac{a}{\sin(E) + c}}$$

(3.9)

โดยที่

m(E)คือค่า Niell Mapping Function ณ elevation angle ต่างๆEคือ elevation anglea, b และ c คือค่าสัมประสิทธิ์

สำหรับ hydrostatic NMF function ค่าสัมประสิทธิ์ a ที่ละติจูด φ_i ณ ขณะเวลา t จากวันที่ 0.0 เดือน มกราคม (วันที่ในระบบ UT) มีค่าดังนี้

$$a(\phi_{i}, t) = a_{avg}(\phi_{i}) + a_{amp}(\phi_{i}) \cdot \cos\left(\frac{t - T_{0}}{365.25}2\pi\right)$$
(3.10)

โดยที่

 $a(\phi_i,t)$ คือค่าสัมประสิทธ์ $_a$ ที่ละติจูด ϕ_i ณ ขณะเวลา t

 $a_{avg}(\phi_i), a_{amp}(\phi_i)$ คือค่า average และ amplitude ของสัมประสิทธ์ a ที่ละติจูด ϕ_i ตามลำดับ หาค่าได้จากตารางที่ 3.2

t กือจำนวนวันนับจากต้นปี (day of year)

T₀ คือวันที่เกิดการ adopted phase มีค่าเท่ากับ 28

สำหรับค่า a(φ,t) หาได้จากการประมาณค่าในช่วงแบบเชิงเส้นโดยใช้ค่า a(φ_i,t) ที่อยู่ใกล้เคียง สำหรับสัมประสิทธ์ b และ c ใช้หลักการคำนวณหาค่าเช่นเดียวกันกับสัมประสิทธ์ a

Coefficients	Latitude ϕ_i										
Coefficients	15°	30°	45°	60°	75°						
Average											
a	1.2769934e-3	1.2769934e-3 1.2683230e-3 1.2465397e-3 1.2196049e-3 1.20459									
b	2.9153695e-3	2.9152299e-3	2.9288445e-3	2.9022565e-3	2.9024912e-3						
С	62.610505e-3 62.837393e-3 63.721774e-3 63.8242		63.824265e-3	64.258455e-3							
		Amp	litude								
а	0.0	1.2709626e-5	2.6523662e-5	3.4000452e-5	4.1202191e-5						
b	0.0	2.1414979e-5	3.0160779e-5	7.2562722e-5	11.723375e-5						
С	0.0	9.0128400e-5	4.3497037e-5	84.795348e-5	170.37206e-5						
Height Correction											
a	2.53e-5										
b		REELES P.J.	5.49e-3								
С		SED SUN UNI	1.14e-3								

ตารางที่ 3.2 ค่าสัมประสิทธิ์ของ hydrostatic NMF mapping function (IBID, 1996)

สำหรับ wet NMF mapping function ค่าสัมประสิทธิ์ a, b และ c หาได้จากการประมาณก่า ในช่วงแบบเชิงเส้นจากก่าสัมประสิทธ์ของละติจูดที่อยู่ใกล้เกียงดังแสดงในตารางที่ 3.3

Coefficients	Latitude ϕ_i									
	15°	30°	45°	60°	75°					
a w	5.8021897e-4	5.6794847e-4	5.8118019e-4	5.9727542e-4	6.1641693e-4					
b _w	1.4275268e-3	1.5138625e-3	1.4572752e-3	1.5007428e-3	1.7599082e-3					
c _w	4.3472961e-2	4.6729510e-2	4.3908931e-2	4.4626982e-2	5.4736038e-2					

ตารางที่ 3.3 ค่าสัมประสิทธิ์ของ wet NMF mapping function (IBID, 1996)

3.4. แบบจำลองทางคณิตศาสตร์

3.4.1. Kalman filter and Extended Kalman filter

Kalman filter เป็นเทคนิกการประมาณก่าที่เหมาะสมในการประมาณก่ากลาดเกลื่อนน้อย สุด โดยการใช้ recursive algorithm กับข้อมูลการรังวัดที่สอดกล้องกับเวลาและเป็นกวามสัมพันธ์ เชิงเส้น หลักการที่สำคัญของ Kalman filter ได้แก่ Filtering คือการประมาณก่า state vector ณ ขณะเวลาปัจจุบันด้วยข้อมูลการรังวัด ณ ขณะเวลาก่อนหน้า และ Prediction คือการประมาณก่า state vector ณ ขณะเวลาถัดไปด้วยข้อมูล ณ ขณะเวลาปัจจุบัน โดยที่ state vector คือ เวกเตอร์ที่มี สมาชิกเป็นตัวแปรไม่ทราบก่าที่เราต้องการแก้สมการเพื่อหาก่า และมีสมการเกี่ยวเนื่องกับเวลา ดังนี้

$$\mathbf{x}_{k+1} = \Phi_k \mathbf{x}_k + \mathbf{w}_k \tag{3.11}$$

สอดคล้องกับเวกเตอร์ค่าสังเกต (measurement vector) z ดังนี้

$$\mathbf{z}_{\mathbf{k}} = \mathbf{H}_{\mathbf{k}} \mathbf{x}_{\mathbf{k}} + \mathbf{v}_{\mathbf{k}} \tag{3.12}$$

โดยที่

 $W_k \sim N_k(0, Q_k)$ คือ system noises $v_k \sim N_k(0, R_k)$ คือ measurement noises k คือ เวลา ณ ขณะนั้น Φ คือ transition matrix H คือ measurement connection matrix

เทอม H คือ อนุพันธ์ย่อย(partial derivative) ของสมการค่าสังเกตที่ทำนายไว้ (predicted measurements) เทียบกับตัวแปรซึ่งต้องคำนวณทุกๆ ขณะเวลา k ขั้นตอนการคำนวณด้วย Kalman filtering จะเกี่ยวข้องกับ Kalman Gain (K), covariance update(P_k) และ prediction (P_{k+1}^-) ใน ขั้นตอน time update และ measurement update ดังแสดงในรูปที่ 3.2

ในกรณีที่เวกเตอร์ค่าสังเกตและ state vector ไม่ได้มีความสัมพันธ์กันแบบเชิงเส้น ทำให้ เกิดวิธี Extended Kalman Filter (EKF) ซึ่งเป็นวิธีที่ง่ายและไม่ซับซ้อนแต่มีประสิทธิภาพในการ จัดการกับระบบสมการที่ไม่ใช่เชิงเส้น โดย State vector (x) จะมีสมการเกี่ยวเนื่องกับเวลาดังนี้

$$\mathbf{x}_{k+1} = \Phi_k \mathbf{x}_k + \mathbf{w}_k \tag{3.13}$$

สอดคล้องกับเวกเตอร์ค่าสังเกต z ดังนี้

$$z_k = h(x_k) + v_k \tag{3.14}$$

ทำให้สมการ (3.13) และ (3.14) เป็นสมการเชิงเส้นดังนี้

$$\mathbf{x}_{k+1} = \Phi_k \hat{\mathbf{x}}_k + \mathbf{w}_k \tag{3.15}$$

$$z_k = \tilde{z}_k + H(x_k - \tilde{x}_k) + v_k$$
(3.16)

เมื่อ H คือ อนุพันธ์ย่อยของเวกเตอร์ค่าสังเกต z เทียบกับเวกเตอร์ x ขั้นตอนการคำนวณดังแสดง ในรูปที่ 3.3

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 3.3 The EKF computation recursive scheme (Witchayangkoon, 2000)

3.4.2. การหาค่าอนุพันธ์ย่อยของ Extended Kalman Filter ในการประมวลผลข้อมูลกำหนดให้ state vector (x) คือตัวแปรที่ต้องการทราบค่าได้แก่

- ค่าพิกัดของเครื่องรับสัญญาณ (x, y, z)
- Ambiguity ของคาวเทียมแต่ละควง (N)
- ความคลาดเคลื่อนเนื่องจากนาฬิกาเครื่องรับ (dt)

ดังนั้นเทอมของเมตริกซ์ H จะมีค่าดังนี้

$$H_{i}^{p}(\Phi) = \begin{bmatrix} \frac{x_{i}^{-} - X_{i}^{p}}{\rho_{i}^{p}} & \frac{y_{i}^{-} - Y_{i}^{p}}{\rho_{i}^{p}} & \frac{z_{i}^{-} - Z_{i}^{p}}{\rho_{i}^{p}} & 1 \end{bmatrix}$$

$$H_{i}^{p}(P) = \begin{bmatrix} \frac{x_{i}^{-} - X_{i}^{p}}{\rho_{i}^{p}} & \frac{y_{i}^{-} - Y_{i}^{p}}{\rho_{i}^{p}} & \frac{z_{i}^{-} - Z_{i}^{p}}{\rho_{i}^{p}} & 0 \end{bmatrix}$$

$$\rho_{i}^{p} = \sqrt{(x_{i}^{-} - X_{i}^{p})^{2} + (y_{i}^{-} - Y_{i}^{p})^{2} + (z_{i}^{-} - Z_{i}^{p})^{2}}$$
(3.17)

โดยที่

 $\mathbf{X}_{i}^{-}, \mathbf{y}_{i}^{-}, \mathbf{Z}_{i}^{-}$ คือค่าพิกัดของเครื่องรับสัญญาณ ณ ขณะเวลา i $\mathbf{X}_{i}^{p}, \mathbf{Y}_{i}^{p}, \mathbf{Z}_{i}^{p}$ คือค่าพิกัดของดาวเทียม p ณ ขณะเวลา i

3.4.3. การกำหนดค่าเริ่มต้นใน EKF

จากรูปที่ 3.3 พบว่าในขั้นตอนก่อนเริ่มทำการปรับแก้ด้วยวิธี EKF จะต้องมีการกำหนดค่า เริ่มต้นหรือค่าโดยประมาณให้กับเมตริกซ์ Q, R, P และ x โดย Witchayangkoon(2000) ได้แนะนำ ก่าเริ่มต้นสำหรับเมตริกซ์ดังกล่าวดังสรุปไว้ในตารางที่ 3.4

สำหรับค่าเริ่มต้นของความคลาดเคลื่อนเนื่องจากนาฬิกาเครื่องรับในเมตริกซ์ x สามารถหา ค่าโดยประมาณได้ดังนี้ (IBID, 2000)

$$\mathbf{R}_{i} = \mathbf{P}_{i}^{p} - (\boldsymbol{\rho}_{i}^{p} - \mathbf{cdt}_{i}^{p})$$
(3.18)

โดยที่

R _i	คือความคลาดเคลื่อนของนาฬิกาเกรื่องรับโดยประมาณ ณ ขณะเวลา i (เมตร)
P ^p _i	คือซูโดเรนจ์ที่ได้จากการวัดเฟสของรหัสของดาวเทียม p ณ ขณะเวลา i (เมตร)
$ ho_i^p$	คือระยะทางเรขาคณิตระหว่างเครื่องรับและคาวเทียม p ณ ขณะเวลา i (เมตร)
c	คือความเร็วของคลื่นส่งหรือความเร็วแสง (เมตร/วินาที)
dt	คือความคลาดเคลื่อนของนาฬิกาดาวเทียม p ณ ขณะเวลา i (วินาที)

สำหรับ transition matrix (Ф) ในงานวิจัยนี้กำหนดให้เป็นเมตริกซ์เอกลักษณ์เนื่องจาก เครื่องรับสัญญาณทำการรับสัญญาณแบบสถิต

ชื่อเมตริกซ์	ชนิดของข้อมูล	ค่าที่กำหนดให้
	ค่าพิกัคของเครื่องรับสัญญาณ	0.0003 เมตร
Q	ความคลาดเคลื่อนของนาฬิกาเครื่องรับ	30 เมตร
	Ambiguities	0 เมตร
D	Carrier phase ionosphere-free combination	0.02 เมตร
K	Pseudorange ionosphere-free combination	0.20 เมตร
	ู่ ค่าพิกัดของ <mark>เ</mark> ครื่องรับสัญญาณ	1 เมตร
Р	ความคลาดเคลื่อนของนาฬิกาเครื่องรับ	500 เมตร
	Ambiguities	10 ¹⁰ เมตร
	ค่าพิกัดของเครื่องรับสัญญาณ	ค่าพิกัด โดยประมาณจาก
		ไฟล์ RINEX
X	ความคลาดเคลื่อนของนาฬิกาเครื่องรับ	หาค่าจากสมการ (3.18)
	Ambiguities	0 เมตร

ตารางที่ 3.4 แสดงก่าเริ่มต้นในเมตริกซ์ Q, R, P และ x

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

ซอฟต์แวร์สำหรับการหาตำแหน่งจุดเดี่ยวที่ให้ความละเอียดสูง

ซอฟต์แวร์สำหรับการหาตำแหน่งจุดเดี่ยวที่ให้กวามละเอียดสูงถูกพัฒนาขึ้นด้วยโปรแกรม MATLAB เวอร์ชัน 6.0 โดยในบทนี้จะได้อธิบายถึงหลักการทำงานของซอฟต์แวร์ซึ่งจะกล่าวถึง ขั้นตอนการทำงานพร้อมด้วยองก์ประกอบของซอฟต์แวร์ ตามด้วยการใช้งานโดยจะแสดง รายละเอียดของข้อมูลนำเข้าที่ต้องป้อนให้กับซอฟต์แวร์พร้อมทั้งตัวอย่างการป้อนข้อมูลและ อธิบายรูปแบบของผลลัพธ์ที่ได้จากซอฟต์แวร์ และในส่วนสุดท้ายคือกำแนะนำในการใช้ ซอฟต์แวร์ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1. หลักการทำงานและองค์ประกอบของซอฟต์แวร์

ซอฟต์แวร์สำหรับการหาดำแหน่งจุดเดี่ยวที่ให้ความละเอียดสูงมีขั้นตอนทำงานโดยเริ่ม จากการอ่านข้อมูลการรับสัญญาณดาวเทียมในรูปแบบไฟล์ RINEX เพื่อนำข้อมูลซูโดเรนจ์ที่ได้ จากรหัสและเฟสของกลื่นส่งในทุก ๆ ขณะเวลามาจัดเก็บเป็นรูปแบบที่ต้องการนำไปใช้งานต่อไป จากนั้นจะทำการอ่านข้อมูลวงโคจรดาวเทียมและก่าแก้นาฬิกาดาวเทียมความละเอียดสูง เพื่อนำ ข้อมูลดำแหน่งดาวเทียมและก่าแก้นาฬิกาดาวเทียมมาจัดเก็บในรูปแบบที่ต้องการ หลังจากนั้นจะ ทำการประมาณก่าในช่วงข้อมูลดังกล่าวจากข้อมูลทุก ๆ 15 นาทีไปยังขณะเวลาที่ต้องการเช่น ทุก ๆ 30 วินาทีเป็นต้น ตามด้วยการคำนวณก่าพารามิเตอร์ที่จะด้องใช้ในการกำนวณในทุก ๆ ขณะเวลา 30 วินาทีเช่น ความเร็วโดยประมาณของดาวเทียมแต่ละดวงในแต่ละขณะเวลา เป็นต้น จากนั้นทำ การสร้างสมการก่าสังเกตจากข้อมูลซูโดเรนจ์ที่ได้จากรหัสและเฟสของกลื่นส่ง คำนวณปรับแก้ ความคลาดเกลื่อนเนื่องจากวงโคจรดาวเทียม ความคลาดเกลื่อนเนื่องจากนาฬิกาดาวเทียม กวามคลาดเกลื่อนเนื่องจากวงโอจรดาวเทียม ความคลาดเกลื่อนเนื่องจากนาฬิกาดาวเทียม กวามกลาดเกลื่อนเนื่องจากขั้นบรรยากาศโทรโพสเฟียร์ และความกลาดเกลื่อนเนื่องจากชั้น บรรยากาศไอโอโนสเฟียร์ พร้อมทั้งทำการประมาณก่าด้วยวิธี Extended Kalman Filter เพื่อหาก่า ดำแหน่งดาวเทียม ณ ดำแหน่งตั้งเครื่องรับสัญญาณ โดยผลลัพธ์ที่ได้จะเป็นก่าพิกัดในระบบพิกัด ฉากยึดดิดโลก ภาพรวมการทำงานของโปรแกรมดูได้จากรูปที่ 4.1

รูปที่ 4.1 แสดงภาพรวมการทำงานของซอฟต์แวร์

สำหรับซอฟต์แวร์ที่ถูกพัฒนาขึ้นด้วยโปรแกรม MATLAB จะเป็น script-file ที่มีนามสกุล .m ประกอบไปด้วยไฟล์ที่พัฒนาขึ้นจากซอฟต์แวร์การหาตำแหน่งจุดเดี่ยวที่ให้ความละเอียดสูงเดิมที่ เขียนด้วยโปรแกรม Mathcad สามารถศึกษาเพิ่มเติมได้ใน Witchayangkoon (2000) และบางส่วนใช้ ของ Constellation Toolbox โดยจากไฟล์ทั้งหมดสามารถแบ่งกลุ่มตามหน้าที่ในการทำงานได้ 5 กลุ่มและแต่ละกลุ่มประกอบไปด้วยไฟล์ดังแสดงในตารางที่ 4.1 สำหรับที่มาของไฟล์จะแทนด้วย สัญญลักษณ์ซึ่งมีความหมายดังนี้

- (-) คือไฟล์ที่ทางผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นเอง
- (w) คือไฟล์ที่พัฒนามาจากซอฟต์แวร์การหาตำแหน่งจุดเดี่ยวที่ให้ความละเอียด สูงซึ่งเขียนด้วยโปรแกรม Mathcad (Witchayangkoon, 2000)
- (c) คือไฟล์ของ Constellation Toolbox

กลุ่มที่ / หน้าที่	ชื่อไฟล์	ที่มา
กลุ่มที่ 1	Rd_rnx_0.m	(c)
ทำหน้าที่อ่านข้อมูลการรับสัญญาณดาวเทียมในรูปแบบ	Rd_rnx_processor.m	(-)
ไฟล์ RINEX มาจัดเก็บในรูปแบบที่ต้องการ	readRinex.m	(-)
The fact is a straight of the second s	Refrinex	(c)
13-23-591X-21X-51X-51X-51X-51X-51X-51X-51X-51X-51X-5	RepNaN.m	(-)
กลุ่มที่ 2	FormSP3.m	(-)
ทำหน้าที่อ่านข้อมูลวงโคจรคาวเทียมและค่าแก้นาฬิกา	IntpSP3clk.m	(-)
ดาวเทียมความละเอียดสูงมาจัดเก็บในรูปแบบที่ต้องการ	ReadSP3.m	(-)
	SP3_processor.m	(-)
กลุ่มที่ 3	Az.m	(w)
ทำหน้าที่ประมาณค่าในช่วงข้อมูลจากหน่วยงาน IGS	Azimuth.m	(w)
จากข้อมูลทุก ๆ 15 นาที่ไปยังขณะเวลาที่ต้องการเช่น	Constant_OMC.m	(w)
เวลาทุก ๆ 30 วินาที เป็นต้น	Ecef2llh.m	(w)
	LG.m	(w)
	LG_CLK.m	(-)
	LG_interp.m	(-)
	LG_processor.m	(-)
	LG_SP3.m	(w)
	LG_XYZ.m	(-)

ตารางที่ 4.1 แสดงหน้าที่และชื่อไฟล์ต่าง ๆ ในซอฟต์แวร์

กลุ่มที่ / หน้าที่	ชื่อไฟล์	ที่มา
กลุ่มที่ 3	prodd.m	(w)
ทำหน้าที่ประมาณค่าในช่วงข้อมูลจากหน่วยงาน IGS	SatPo.m	(w)
จากข้อมูลทุก ๆ 15 นาที่ไปยังขณะเวลาที่ต้องการเช่น	SHZD.m	(w)
เวลาทุก ๆ 30 วินาที เป็นต้น	SP3_interp.m	(-)
	SVCLK.m	(w)
	SVOFFSUN.m	(w)
	SWZD.m	(w)
	XCLK.m	(w)
	XYZ.m	(w)
กลุ่มที่ 4	Clkphiall.m	(w)
ทำหน้าที่คำนวณค่าปรับแก้กวามกลาดเกลื่อนชนิดต่าง ๆ	EKF.m	(w)
และทำการประมาณค่าด้วยวิชี Extended Kalman Filter	EKF_processor.m	(-)
เพื่อหาก่าพิกัดดาวเทียม	H4DOPs.m	(w)
34446(<u>)</u>)))))))	MatrixHhZ.m	(w)
	NiellMF.m	(w)
	PhiPPhiT.m	(w)
A	Tropo1.m	(-)
	typeobs.m	(w)
กลุ่มที่ 5	Constant_global.m	(w)
คือไฟล์ที่ไม่ถูกจัดอยู่ใน 4 กลุ่มก่อนหน้าโดยจะเป็นไฟล์	Ecef2lla.m	(c)
ที่ทำหน้าที่ทั่ว ๆ ไปรวมถึงไฟล์ที่มีการใช้ร่วมกัน	Err_chk.m	(c)
ระหว่างกลุ่มเช่น PPP_processor.m เป็นไฟล์ที่ทำหน้าที่	Gps2utc.m	(c)
สั่งงานโปรแกรมทั้งหมด หรือ Constant_global.m เป็น	Gps2sec.m	(c)
ไฟล์ของค่าคงที่ที่ใช้ในซอฟต์แวร์ เป็นต้น	PPP_processor.m	(c)
	Utc2gps.m	(c)
	Utc2leap.m	(c)

ตารางที่ 4.1 แสดงหน้าที่และชื่อไฟล์ต่าง ๆ ในซอฟต์แวร์ (ต่อ)

สำหรับรายละเอียดการทำงานในแต่ละไฟล์รวมถึงข้อมูลนำเข้าและผลลัพธ์ในแต่ละไฟล์สามารถ ศึกษาเพิ่มเติมได้ในวิธีใช้ที่อยู่ภายในแต่ละไฟล์ โดยในบทนี้จะได้กล่าวถึงรายละเอียดของไฟล์หลัก ๆ ที่ใช้ในการทำงานเท่านั้น ซึ่งจะกล่าวถึงในหัวข้อต่อไป

4.2. การใช้งานซอฟต์แวร์

การใช้งานซอฟต์แวร์ทำได้โดยการติดตั้งโปรแกรม MATLAB เวอร์ชัน 6.0 ขึ้นไปลงบน เครื่องคอมพิวเตอร์ จากนั้นทำการเปิดโปรแกรมจะพบกับหน้าต่างกำสั่ง เนื่องจากโปรแกรม MATLAB เป็นโปรแกรมในลักษณะ interactive mode ดังนั้นสามารถพิมพ์กำสั่งสำหรับการ ประมวลผลได้โดยตรง รูปที่ 4.2 แสดงหน้าต่างกำสั่งของโปรแกรม MATLAB ตัวอย่างการพิมพ์ กำสั่งและข้อมูลนำเข้าโดยที่เครื่องหมาย ... หมายถึงการขึ้นบรรทัดใหม่ในการพิมพ์กำสั่งเท่านั้น เพื่อให้สามารถเห็นกำสั่งทั้งหมดในหน้าเดียว ซึ่งโดยปกติแล้วเราสามารถพิมพ์กำสั่งเป็นบรรทัด เดียวต่อเนื่องกันไปโดนไม่ต้องขึ้นบรรทัดใหม่

รูปที่ 4.2 แสดงตัวอย่างคำสั่งที่ใช้ในการประมวลผลซอฟต์แวร์

สำหรับคำสั่งที่ใช้มีรูปแบบดังนี้

PPP_processor(rinex_file,sp3_file,save_file,sep,lep,obs_rate,session_time,doy,x,trop,type,minsat, CSD,sp3_type)

โดยที่ข้อมูลนำเข้ามีรายละเอียดแสดงในตารางที่ 4.2

ชื่อข้อมูลนำเข้า	รายละเอียด	ตัวอย่างจากรูปที่ 4.2
rinex_file	คือชื่อไฟล์ของข้อมูลการรับสัญญาณคาวเทียมใน	'02u2970.02o'
	รูปแบบไฟล์ RINEX	
sp3_file	คือชื่อไฟล์ของข้อมูลวงโคจรคาวเทียมและค่าแก้	'igs11895.sp3'
	นาฬิกาดาวเทียมกวามละเอียดสูงในรูปแบบไฟล์	
	SP3	
Save_file	คือชื่อไฟล์ <mark>ที่ใช้ในการเก็บผลลัพ</mark> ธ์ที่ได้จากการ	'297output'
	ประมวลผลโดยผลลัพธ์ที่ได้จะอยู่ในชื่อ	
	Save_file.txt	
sep	คือเวลาเริ่มต้นสำหรับการประมวลผล เป็น	[02 10 25 0 0 0]
	เมตริกซ์ขนาด 1x6 มีรูปแบบดังนี้	
	[ปี เดือน วัน ชั่วโมง นาที วินาที]	
lep	คือเว <mark>ลาสิ้นสุดสำหรับการประมวลผล</mark> เป็น	[02 10 25 0 0 0]
	เมตริกซ์ขนา <mark>ด</mark> 1x6 มีรูปแบบดังนี้	
	[ปี เดือน วัน ชั่วโมง นาที วินาที]	
obs_rate	คือเลือก <mark>อัตราการบันทึกข้อมูลที่ต้อง</mark> การนำมาใช้	30
	ในการประ <mark>มวลผล เช่น ต้องการ</mark> ข้อมูลทุก ๆ 30	
	วินาทีหรือข้อมูลทุก ๆ 60 วินาที เป็นต้น	
session_time	คือช่วงระยะเวลาที่ใช้ในการประมวลผลข้อมูลเช่น	900
	5 นาที 10 นาที หรือ 15 นาทีเป็นต้น โดยการให้	
	ค่ามีหน่วยเป็นวินาที เช่นต้องการประมวลผล	
ส	ข้อมูลตลอค 15 นาทีแปลงเป็นวินาทีเท่ากับ 900	
61	วินาที	07
doy	คือลำดับที่ในหนึ่งปีของวันที่ใช้ในการประมวลผล	297
	เช่นวันที่ 1 มกราคมจะมีค่าเท่ากับ 1 และวันที่ 1	161
	กุมภาพันธ์ จะมีค่าเท่ากับ 32 เป็นต้น	
X	คือค่าพิกัดของตำแหน่งเครื่องรับ โดยประมาณใน	[-1132143.5942,
	ระบบพิกัดฉากยึดติดโลก มีหน่วยเป็นเมตร เป็น	6092499.5100,
	เมตริกซ์ขนาค 1x3 มีรูปแบบคังนี้	1505131.9282]
	[ทิศทางในแถนX, ทิศทางในแถนY, ทิศทางใน	
	แกนZ]	

ตารางที่ 4.2 แสดงรายละเอียดและตัวอย่างของข้อมูลนำเข้าที่ใช้ในการประมวลผล

ชื่อข้อมูลนำเข้า	รายละเอียด	ตัวอย่างจากรูปที่ 4.2
trop	คือการเลือกวิชีคำนวณค่าคลาดเกลื่อนเนื่องจากชั้น	3
	บรรยากาศโทรโพสเฟียร์ มี 3 กรณีดังนี้	
	trop = 1 เป็นการกำหนดให้เทอม d _{trop} เป็นตัว	
	แปรไม่ทราบค่าอีกหนึ่งตัวที่ต้องทำการประมาณค่า	
	ด้วยวิธี EKF	
	trop = 2 เป็นการคำนวณค่า d _{trop} จากแบบจำลอง	
	Saastamoinen เท่านั้น เพื่อใช้เป็นค่าปรับแก้ใน	
	สมการซูโคเรนจ์	
	trop = 3 เป็นการคำนวณค่า d _{trop} จากแบบจำลอง	
	Saastamoinen และ Niell Maping Function เพื่อใช้	
	เป็นค่าปรับแก้ในสมการซูโคเรนจ์	
	ในงานวิจัยนี้เถือกใช้กรณี trop = 3	
type	คือการกำหนดค่า transition matrix (Φ) มี 2 กรณี	2
	ดังนี้คือ	
	Type = 1 กำหนดค่าให้กับ transition matrix (Φ)	
	Type = 2 กำหนดให้ transition matrix เป็นเมตริกซ์	
	เอกลักษณ์	
	ในงานวิจัยนี้เลือกใช้ type = 2	
minsat	กือจำนวนคาวเทียมน้อยสุดที่ยอมให้ในแต่ละชุ ค	4
	ข้อมูลที่ใช้ในการประมวลผล ในงานวิจัยนี้	
ส	เลือกใช้จำนวนคาวเทียมน้อยที่สุดที่ยอมให้คือ 4	
61	ควง	0.7
CSD	คือการทำ Cycle Slip Detection and Fixing มี2	0
9	กรณีดังนี้	
	CSD = 0 ไม่มีการทำ Cycle Slip Detection and	
	Fixing	
	CSD = 1 มีการทำ Cycle Slip Detection and Fixing	
	ในงานวิจัยนี้ใช้ CSD = 0	

ตารางที่ 4.2 แสดงรายละเอียดและตัวอย่างของข้อมูลนำเข้าที่ใช้ในการประมวลผล (ต่อ)

ชื่อข้อมูลนำเข้า	รายละเอียด	ตัวอย่างจากรูปที่ 4.2
SP3_type	คือการกำหนดวิธีการประมาณค่าในช่วงกับข้อมูล	2
	วงโคจรดาวเทียมความละเอียดสูงใน 2 กรณีดังนี้	
	SP3_type = 1 คือกรณีใช้ข้อมูลชนิด High-rate	
	จากทาง JPL ที่มีข้อมูลวงโคจรทุก ๆ 30 วินาที	
	SP3_type = 2 คือกรณีข้อมูลจากทาง IGS ที่มี	
	ข้อมูลวงโคจรค <mark>าวเทียมทุก ๆ 15 นาที</mark>	
	ในงานวิจัยนี้เถือกใช้ SP3_type = 2	

ตารางที่ 4.2 แสดงรายละเอียดและตัวอย่างของข้อมูลนำเข้าที่ใช้ในการประมวลผล (ต่อ)

สำหรับผลลัพธ์ที่ได้จากการประมวลผลด้วยซอฟต์แวร์จะถูกบันทึกลงบนไฟล์มีนามสกุล .txt ดัง แสดงในรูปที่ 4.3 โดยมีรายละเอียดของผลลัพธ์ดังนี้

- no. คือหมายเลขชุดข้อมูล
- Start time คือเวลาเริ่มต้นของชุดข้อมูลมีรูปแบบดังนี้คือ ปี เดือน วัน ชั่วโมง นาที และวินาที
- Last time คือเวลาสิ้นสุดของชุดข้อมูลมีรูปแบบดังนี้คือ ปี เดือน วัน ชั่วโมง นาที และวินาที
- NumSV คือจำนวนดาวเทียมที่ใช้ตลอดชุดข้อมูล
- X-m คือพิกัดของตำแหน่งเครื่องรับสัญญาณตามแกน X ในระบบพิกัดฉากยึดติดโลก มีหน่วยเป็น เมตร
- Y-m คือพิกัดของตำแหน่งเครื่องรับสัญญาณตามแกน Y ในระบบพิกัดฉากยึดติดโลก มีหน่วยเป็น เมตร
- Z-m คือพิกัดของตำแหน่งเครื่องรับสัญญาณตามแกน Z ในระบบพิกัดฉากยึดติดโลก มีหน่วยเป็น เมตร

W F:W	Noom_I	ata\the	sis	PPP	the	aia\c	u_d	ata_new\	251	1025	30se	c\1	5min\2	97output txt	<u>6.</u>			X
Elle E	dit Vie	w Iext	De	bug	Bre	skpoir	Xs .	Web Win	dow	Hei	P							
	-	* 5	1	1 -	¢		-	M f.	1	a x	0	眉	脑区	「同約日	Stadic Base 💌			×
1	no		3	tart	: t	ine			L	ast	ti	me		NumSV	X-m	Х-т	Z-m	
2	000	2002	10	25	0	0	0	2002	10	25	0	14	30	7	-1132143.927	6092493.456	1505131.967	
3	0003	2002	10	25	0	15	0	2002	10	25	0	29	30	7	-1132144.218	6092493.617	1505132.018	
4	000	8 2002	10	25	0	30	0	2002	10	25	0	44	30	8	-1132144.427	6092493.894	1505132.600	_
5	000	2002	10	25	0	45	0	2002	10	25	0	59	30	8	-1132144.438	6092493.561	1505132.297	
6	000	5 2002	10	25	1	0	0	2002	10	25	1	14	30	7	-1132144.501	6092493.066	1505132.025	
7	000	5 2002	10	25	1	15	0	2002	10	25	1	29	30	7	-1132144.904	6092494.023	1505132.846	
8	000	7 2002	10	25	1	30	0	2002	10	25	1	44	30	7	-1132144.678	6092494.959	1505132.926	
9	000	8 2002	10	25	1	45	U	2002	10	25	1	59	30	7	-1132144.968	6092495.950	1505133.430	
10	0009	2002	10	25	2	0	0	2002	10	25	2	14	30	6	-1132145.290	6092497.261	1505133.644	
11	001	2002	10	25	2	15	0	2002	10	25	2	29	30	5	-1132145.742	6092495.840	1505133.662	
12	001	2002	10	25	2	30	U	2002	10	25	2	44	30	5	-1132145.793	6092495.451	1505133.721	
13	001	2002	10	25	2	45	0	2002	10	25	2	59	30	4	-1132145.640	6092494.738	1505133.338	
14	001	2002	10	25	3	0	0	2002	10	25	3	14	30	4	-1132144.641	6092494.086	1505133.338	
15	001	2002	10	25	3	15	0	2002	10	25	3	29	30	5	-1132145.188	6092495.741	1505133.781	
16	001	5 2002	10	25	3	30	0	2002	10	25	3	44	30	5	-1132145.008	6092495.158	1505133.760	
17	001	5 2002	10	25	4	30	0	2002	10	25	4	44	30	4	-1132146.361	6092496.619	1505133.902	
	· [^^^*	1 2002	10	75			0	2002	10	25		50	20	E	-1133146 052	0002404 071	1505133 777	÷
																	Ln1 Col1	

รูปที่ 4.3 แสดงตัวอย่างไฟล์ผลลัพธ์ที่ได้จากการประมวลผลด้วยซอฟต์แวร์

4.3. คำแนะนำในการใช้ซอฟต์แวร์

4.3.1. ข้อมูลการรับสัญญาณคาวเทียมที่ใช้ในการคำนวณได้จากคาวเทียมกลุ่มเดียวกันตลอด ระยะเวลาการรับสัญญาณ กล่าวคือหากประมวลผลข้อมูลการรับสัญญาณคาวเทียมตลอดช่วง ระยะเวลา 15 นาทีกลุ่มดาวเทียมที่นำมาใช้ในการคำนวณจะต้องเป็นกลุ่มเดียวกันตลอด 15 นาที หากมีดาวเทียมควงใดที่พ้นขอบฟ้าหรือสัญญาณขาดหายไประหว่าง 15 นาทีดาวเทียมควงนั้นจะถูก ตัดออกไปไม่นำมาใช้ในการคำนวณ ดังนั้นในการนำซอฟต์แวร์ไปใช้งานควรหลีกเลี่ยงการทำงาน ในช่วงเวลาที่มีดาวเทียมอยู่บนท้องฟ้าเป็นจำนวนน้อย

4.3.2. ข้อมูลการรับสัญญาณดาวเทียมที่ใช้ในงานวิจัยนี้ได้จากเครื่องรับสัญญาณดาวเทียม Leica รุ่น SR530 โดยทำการแปลงรูปแบบไฟล์จาก raw data ไปเป็นไฟล์ในรูปแบบ RINEX เวอร์ชัน 2.0 ด้วยโปรแกรม SKI-pro เวอร์ชัน 2.0 ดังนั้นก่อนนำข้อมูลการรับสัญญาณดาวเทียมใน รูปแบบไฟล์ RINEX จากเครื่องรับสัญญาณชนิดอื่นมาใช้กวรตรวจสอบเวอร์ชันและรูปแบบไฟล์ นั้น ๆ ก่อน

บทที่ 5

การประมวลผลข้อมูล

สำหรับเนื้อหาในบทนี้จะเกี่ยวข้องกับการประมวลผลข้อมูลด้วยซอฟต์แวร์ที่พัฒนาขึ้น โดยในส่วนของข้อมูลนำเข้าจะกล่าวถึงรายละเอียดและที่มาของข้อมูลการรับสัญญาณดาวเทียมและ ข้อมูลวงโดจรดาวเทียมความละเอียดสูงที่ใช้ในงานวิจัย ตามด้วยหัวข้อค่าพิกัด ณ ตำแหน่งตั้ง เครื่องรับสัญญาณที่จะอธิบายถึงการได้มาของค่าพิกัด ณ ตำแหน่งตั้งเครื่องรับสัญญาณที่มีความ ถูกต้องสูงเพื่อที่จะใช้เป็นค่าอ้างอิงในการประเมินความถูกต้องของผลลัพธ์ที่ได้จากการประมวลผล และสุดท้ายคือหัวข้อผลลัพธ์ที่ได้จากการประมวลผล จะแสดงผลลัพธ์ที่ได้จากการประมวลผลใน แต่ละช่วงเวลาการรับสัญญาณดาวเทียม พร้อมทั้งเปรียบเทียบและประเมินค่าความถูกต้องของ ผลลัพธ์ที่ได้จากแต่ละช่วงเวลาการรับสัญญาณดาวเทียม โดยรายละเอียดในหัวข้อต่าง ๆ มีดังนี้

5.1. ข้อมูลนำเข้า

ข้อมูลการรับสัญญาณดาวเทียมที่ใช้ในงานวิจัยได้จากการเก็บข้อมูลการรับสัญญาณ ดาวเทียมแบบสถิตด้วยเครื่องรับสัญญาณดาวเทียม Leica รุ่น SR530 บนดาดฟ้าอาการวิทยนิเวสน์ ภายในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่วันที่ 25 ถึงวันที่ 30 ตุลาคม พ.ศ. 2545 ดังแสดงในรูปที่ 5.1 ในแต่ละวันจะเป็นข้อมูลการรับสัญญาณตั้งแต่เวลา 00:00:00 – 24:00:00 ในระบบเวลา UTC

รูปที่ 5.1 แสดงการตั้งเครื่องมือรับสัญญาณดาวเทียมบนดาดฟ้าอาการวิทยนิเวศน์ ภายในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

งานวิจัขนึ้จะศึกษาการประมวลผลข้อมูลโดขใช้ข้อมูลการรับสัญญาณดาวเทียมที่มีอัตรา การบันทึกข้อมูลเป็น 30 วินาที และเปรียบเทียบการประมวลผลข้อมูลที่ช่วงเวลาการรับสัญญาณ ดาวเทียมต่าง ๆ กันได้แก่ 5 นาที, 10 นาที, 15 นาที, 30 นาที และ 60 นาที ดังนั้นจากข้อมูลการรับ สัญญาณตลอด 24 ชั่วโมงจะถูกตัดแบ่งย่อยตามช่วงเวลายกตัวอย่างเช่น การประมวลผลข้อมูล ช่วงเวลา 5 นาทีจะทำการตัดข้อมูลการรับสัญญาณตลอด 24 ชั่วโมงออกเป็นชุด ๆ ละ 5 นาทีได้ จำนวน 288 ชุดข้อมูล โดยข้อมูลแต่ละชุดต้องรับสัญญาณตลาวเทียมกลุ่มเดียวกันตลอด 5 นาทีได้ จำนวน 288 ชุดข้อมูล โดยข้อมูลแต่ละชุดต้องรับสัญญาณตาวเทียมกลุ่มเดียวกันตลอด 5 นาทีได้ จำนวน 1 ม่น้อยกว่า 4 ดวง เพื่อให้เพียงพอต่อการแก้สมการหาก่าตัวแปร ดังนั้นหากดาวเทียมควง ใดในกลุ่มที่โคจรลับขอบฟ้าหรือสัญญาณขาดหายไปในระหว่างช่วงเวลา 5 นาที ดาวเทียมดวงนั้น จะถูกตัดออกไปไม่นำมาใช้ในการกำนวณ โดยตารางที่ 5.1 แสดงจำนวนชุดข้อมูลในแต่ละวันที่มี จำนวนดาวเทียมไม่น้อยกว่า 4 ดวง โดยบางช่วงเวลาที่จำนวนดาวเทียมน้อยกว่า 4 ดวงเนื่องจาก หลายสาเหตุได้แก่ จำนวนดาวเทียมบนท้องฟ้ามีจำนวนน้อย ดาวเทียมรับสัญญาณไม่ต่อเนื่องตลอด ช่วงเวลาที่รับสัญญาณเนื่องจากอาจกำลังโคจรลับขอบฟ้าหรือสัญญาณดาวเทียมถูกรบกวน เป็นด้น สำหรับข้อมูลวงโคจรดาวเทียมกวามละเอียดสูงชนิด final products ในวันที่ทำการรับสัญญาณได้ จากการดาวน์โหลดข้อมูลจากเว็บไซต์ <u>http://igscb.jpl.nasa.gov/components/prods_cb.html</u>มีชื่อ ไฟล์ดังนี้ igs11895.sp3, igs11896.sp3, igs11900.sp3, igs11900.sp3 และ igs11902 .sp3

a	0	y do	ยุด		ด เ เ	e
ตารางท 5.1	แสดงจานวนฯ	หดขอมลทโ	ชโนการา	ระมวลผล	ในแตละชา	มมวลาการรบ
		9 9 9 N	2 0 0 0 0 0 0 2			

ช่วงเวลาการรับสัญญาณดาวเทียม 5 นาที										
วันที่เดือน ตุลาคม 2545	25	26	27	28	29	30				
จำนวนชุดข้อมูลตลอด 24 ชั่วโมง	288	288	288	288	288	288				
จำนวนชุดข้อมูลจำนวนคาวเทียมน้อยกว่า 4 ควง	6	5	0	0	6	0				
จำนวนชุดข้อมูลคงเหลือที่ใช้ในงานวิจัย	282	283	288	288	282	288				
ช่วงเวลาการรับสัญญาณ	ดาวเทียง	J 10 นา ท ์	ñ	0						
วันที่เดือน ตุลาคม 2545	25	26	27	28	29	30				
จำนวนชุดข้อมูลตลอด 24 ชั่วโมง	144	144	144	144	144	144				
จำนวนชุดข้อมูลจำนวนคาวเทียมน้อยกว่า 4 ควง	4	3	0	0	3	0				
จำนวนชุดข้อมูลคงเหลือที่ใช้ในงานวิจัย	140	141	144	144	141	144				

สัญญาณคาวเทียม

ช่วงเวลาการรับสัญญาณ	ดาวเทียง	ง 15 นา า์	ñ				
วันที่เดือน ตุลาคม 2545	25	26	27	28	29	30	
จำนวนชุดข้อมูลตลอด 24 ชั่วโมง	96	96	96	96	96	96	
จำนวนชุดข้อมูลจำนวนดาวเทียมน้อยกว่า 4 ควง	3	4	0	0	3	0	
จำนวนชุดข้อมูลคงเหลือที่ใช้ในงานวิจัย	93	92	96	96	93	96	
ช่วงเวลาการรับสัญญาณดาวเทียม 30 นาที							
วันที่เดือน ตุลาคม 2545	25	26	27	28	29	30	
จำนวนชุดข้อมูลตลอด 24 ชั่วโ <mark>มง</mark>	48	48	48	48	48	48	
จำนวนชุดข้อมูลจำนวน <mark>ดาวเที</mark> ยมน้อยกว่า 4 ควง	2	3	0	0	2	0	
จำนวนชุดข้อมูลกงเหลือที่ใ <mark>ช้ในงานวิจัย</mark>	46	45	48	48	46	48	
ช่วงเวลาการรับสัญญาณ	ดาวเทียง	<mark>ง 60 นา</mark> า์	n N				
วันที่เดือน ตุลาคม 2545	25	26	27	28	29	30	
จำนวนชุดข้อมูลตลอด 24 <mark>ชั่วโมง</mark>	24	24	24	24	24	24	
จำนวนชุดข้อมูลจำนวนดาวเทียมน้อยกว่า 4 ควง	2	3	1	0	2	0	
จำนวนชุดข้อมูลคงเหลือที่ใช้ในงา <mark>นวิจัย</mark>	22	21	23	24	22	24	

ตารางที่ 5.1 แสดงจำนวนชุดข้อมูลที่ใช้ในการประมวลผลในแต่ละช่วงเวลาการรับ

สัญญาณคาวเทียม (ต่อ)

5.2. ค่าพิกัด ณ ตำแหน่งตั้งเครื่องรับสัญญาณ

ในส่วนของค่าพิกัด ณ ตำแหน่งตั้งเครื่องรับสัญญาณได้จากการส่งข้อมูลไปประมวลผล ผ่านเครือข่ายอินเตอร์เน็ตจากบริการของทาง AUSPOS เนื่องจากค่าความถูกต้องที่ได้จากการ ประมวลผลข้อมูลการรับสัญญาณดาวเทียมแบบสถิตตลอด 24 ชั่วโมงมีค่า 10 มิลลิเมตรและ 10-20 มิลลิเมตรในทางราบและทางดิ่งตามลำดับ(GeoScience, 2003) และจาก เฉลิมชนม์ สถิระพจน์ (2546ก) กล่าวว่าข้อมูลที่ได้มีความน่าเชื่อถือและมีข้อได้เปรียบการประมวลผลด้วย AutoGIPSY และ SOPAC ในด้านความสะดวกในการส่งข้อมูลไปประมวลผล

ค่าพิกัด ณ ตำแหน่งตั้งเครื่องรับสัญญาณดาวเทียมจากการประมวลผลด้วยบริการ AUSPOS ใช้ข้อมูลการรับสัญญาณดาวเทียมตลอด 24 ชั่วโมง ตั้งแต่วันที่ 25 ตุลาคม พ.ศ. 2545 เวลา 6:36:55 น. ถึงวันที่ 31 ตุลาคม พ.ศ. 2545 เวลา 6:39:00 น. ผลลัพธ์ที่ได้ในแต่ละวันจากการส่ง ข้อมูลไปยังบริการ AUSPOS ดังแสดงในตารางที่ 5.2 ค่าพิกัดที่ได้อยู่ในระบบพิกัดฉากยึดติดโลก บนพื้นหลักฐาน ITRF2000 มีหน่วยเป็นเมตร โดยค่าพิกัด ณ ตำแหน่งตั้งเครื่องรับสัญญาณที่ นำมาใช้เป็นก่าอ้างอิงในงานวิจัยนี้จะใช้ก่าเฉลี่ยจากผลลัพธ์ที่ได้ทั้ง 7 วันมีก่า –1132144.021 เมตร, 6092492.728 เมตร และ 1515132.443 เมตรในทิศทาง ตามแนวแกน X, Y และ Z ตามลำดับ

ตารางที่ 5.2 แสดงผลลัพธ์ที่ได้จากการประมวลผลข้อมูลการรับสัญญาณตลอด 24 ชั่วโมง ผ่านบริการ AUSPOS ในแต่ละวัน

	ค่าพิกัค ณ ตำแหน่งตั้งเครื่องรับสัญญาณ							
วันที่	ในระบบพิกัคฉากยึคติคโลก (เมตร)							
	X	Y	Ζ					
25 ตุลาคม 2545	-1132144.024	6092492.738	1505132.451					
26 ตุลาคม 25 <mark>45</mark>	-1132144.020	6092492.746	1505132.449					
27 ตุลาคม 2545	-1132144.029	6092492.721	1505132.440					
28 ตุลาคม <mark>25</mark> 45	-1132144.010	6092492.716	1505132.436					
29 ตุลาคม 2 <mark>54</mark> 5	-1132144.017	6092492.729	1505132.436					
30 ตุลาคม 254 <mark>5</mark>	-1132144.024	6092492.740	1505132.451					
31 ตุลาคม 2 <mark>5</mark> 45	-1132144.020	6092492.707	1505132.437					
ค่าเฉลี่ย	-1132144.021	6092492.728	1505132.443					

5.3. ผลลัพธ์ที่ได้จากการประมวลผล

สำหรับผลลัพธ์ที่ได้จากการประมวลผลด้วยซอฟต์แวร์ที่พัฒนาขึ้นเป็นก่าตำแหน่งในระบบ พิกัดฉากยึดติดโลก จะนำมาแปลงเป็นก่าระบบพิกัดแผนที่ UTM โซน 47 ด้วยซอฟต์แวร์ SKI-pro และนำผลลัพธ์ที่ได้มาลบกับก่าพิกัดของเครื่องรับสัญญาณที่ทราบก่าเพื่อหาก่าความกลาดเกลื่อน ของผลลัพธ์ที่ได้ โดยแสดงก่ากลาดเกลื่อนที่ได้ในทางราบ (Horizontal Error) และทางด้านกวาม สูงเหนือรูปทรงรีหรือเรียกว่าก่ากลาดเกลื่อนทางดิ่ง (Vertical Error) แทนด้วย dH และ dV ตามลำดับ มีหน่วยเป็นเมตร โดยก่ากลาดเกลื่อนทางราบสามารถหาก่าได้ดังนี้

$$dH = \sqrt{dE^2 + dN^2}$$
(5.1)

โดยที่

dE คือค่าคลาดเคลื่อนทางตะวันออก (เมตร) dN คือค่าคลาดเคลื่อนทางเหนือ (เมตร) ค่าทางสถิติของค่าคลาดเคลื่อนทางราบและทางดิ่งในแต่ละช่วงข้อมูลการรับสัญญาณแสดง ในรูปแบบตารางและรูปกราฟโดยใช้อักษรย่อมีความหมายดังนี้

- MAX(+/-) คือค่าสัมบูรณ์ของค่าคลาดเคลื่อนสูงสุดของทุกชุดข้อมูลในแต่ละวัน (เมตร)
- MEAN คือค่าเฉลี่ยของค่าคลาดเคลื่อนของทุกชุดข้อมูลในแต่ละวัน (เมตร)
- STD คือส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าคลาดเกลื่อนของทุกชุดข้อมูลในแต่ละวัน (เมตร)
- RMSE คือ Root Mean Square Error ของค่าคลาคเคลื่อนของทุกชุดข้อมูลในแต่ละวัน (เมตร)

สำหรับค่า RMSE คำนวณค่าได้จาก

$$\text{RMSE}_{\text{E}} = \sqrt{\frac{\text{d}\text{E}^2}{n}}, \text{RMSE}_{\text{N}} = \sqrt{\frac{\text{d}\text{N}^2}{n}}$$
 (5.2)

$$RMSE_{H} = \sqrt{RMSE_{E}^{2} + RMSE_{N}^{2}}$$
(5.3)

$$RMSE_{V} = \sqrt{\frac{dV^{2}}{n}}$$
(5.4)

โดยที่

RMSE_E, RMSE_N, RMSE_H และ RMSE_V คือ Root Mean Squre Error ของค่า กลาดเกลื่อนทางตะวันออก, ทางเหนือ, ทางราบและทางดิ่งของทุกชุดข้อมูลในแต่ละวันตามลำดับ n คือจำนวนชุดข้อมูลทั้งหมดในแต่ละวัน

การประเมินความถูกต้องของผลลัพธ์ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ตามมาตรฐานของ Federal Geographic Data Committee (FGDC) ปี 1998 ดังนี้

$$Accuracy_{\rm H} = 1.7308 \times RMSE_{\rm H}$$
(5.5)

$$Accuracy_{V} = 1.9600 \times RMSE_{V}$$
(5.6)

Accuracy _H คือความถูกต้องทางราบของผลลัพธ์ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ Accuracy _v คือความถูกต้องทางดิ่งของผลลัพธ์ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์

5.3.1. ผลลัพธ์จากการประมวลผลชุดข้อมูลที่ช่วงเวลาการรับสัญญาณดาวเทียม 5 นาที ผลลัพธ์ที่ได้จากการประมวลผลชุดข้อมูลตลอดทั้ง 6 วันแสดงในรูปที่ 5.2 โดยกราฟย่อย รูปบนแสดงจำนวนดาวเทียมที่ใช้ในการประมวลผลในแต่ละชุดข้อมูล ในขณะที่กราฟย่อยรูปกลาง และล่างแสดงค่าคลาดเคลื่อนทางราบและค่าคลาดเคลื่อนทางดิ่งในแต่ละชุดข้อมูลตามลำดับ สำหรับค่าทางสถิติของค่าคลาดเคลื่อนในแต่ละชุดข้อมูลทั้ง 6 วันแสดงในตารางที่ 5.3 และแสดงใน รูปแบบกราฟแท่งในรูปที่ 5.3

รูปที่ 5.2 กราฟแสดงจำนวนคาวเทียม ค่าคลาคเคลื่อนทางราบและค่าคลาคเคลื่อนทางคิ่ง ในการประมวลผลชุดข้อมูลของช่วงเวลาการรับสัญญาณคาวเทียม 5 นาที

โดยที่

	ช่วงเวลาการรับสัญญาณดาวเทียม 5 นาที										
วันที่	MAX(+/-) (เมตร)		MEAN (เมตร)		STD (เมตร)		RMSE (เมตร)				
	dH	dV	dH	dV	dH	dV	dH	dV			
25 ตุลาคม 2545	2.37	8.34	1.01	0.90	0.45	2.35	1.10	2.51			
26 ตุลาคม 2545	2.34	8.04	1.02	1.07	0.42	2.33	1.10	2.55			
27 ตุลาคม 2545	2.65	9.19	1.04	0.77	0.47	2.40	1.15	2.51			
28 ตุลาคม 2545	2.39	7.87	1.02	0.84	0.48	2.32	1.12	2.46			
29 ตุลาคม 2545	2.55	9.34	0.99	0.85	0.46	2.36	1.10	2.50			
30 ตุลาคม 2545	2.49	8.83	0.98	0.82	0.48	2.45	1.09	2.57			
ค่าเฉลี่ยทั้ง 6 วัน 🥢	2.47	8.60	1.01	0.88	0.46	2.37	1.11	2.52			

ตารางที่ 5.3 ก่าทางสถิติของก่ากลาดเกลื่อนในแต่ละชุดข้อมูลที่ช่วงเวลาการรับสัญญาณดาวเทียม

5 นาที

รูปที่ 5.3 กราฟแท่งแสดงค่าทางสถิติของค่าคลาดเคลื่อนในแต่ละชุดข้อมูลที่ช่วงเวลาการรับ สัญญาณดาวเทียม 5 นาที

จากตารางที่ 5.3 และรูปที่ 5.2 พบว่าค่าทางสถิติของข้อมูลทั้ง 6 วันมีค่าใกล้เคียงกัน สอดคล้องกับรูปที่ 5.2 จากค่าเฉลี่ยทั้ง 6 วันพบว่าค่าคลาดเคลื่อนทางราบและทางดิ่งที่มีค่ามากที่สุด ประมาณ 2.47 เมตรและ 8.60 เมตรตามลำดับ โดยค่าดังกล่าวเกิดในช่วงเวลาใกล้เคียงกันในแต่ละ วันและจำนวนดาวเทียมของชุดข้อมูลนั้นมีเพียง 4-5 ดวงเท่านั้น ค่าเฉลี่ยทางราบและทางดิ่งมี ค่าประมาณ 1 เมตรและ 0.88 เมตรตามลำดับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทางราบและทางดิ่งมี ค่าประมาณ 0.46 เมตรและ 2.37 เมตรตามลำดับ ค่า RMSE ทางราบและทางดิ่งมีค่าประมาณ 1.11 เมตรและ 2.52 เมตรตามลำดับ

5.3.2. ผลลัพธ์จากการประมวลผลชุดข้อมูลที่ช่วงเวลาการรับสัญญาณดาวเทียม 10 นาที ผลลัพธ์ที่ได้จากการประมวลผลชุดข้อมูลตลอดทั้ง 6 วันแสดงในรูปที่ 5.4 โดยกราฟย่อย รูปบนแสดงจำนวนดาวเทียมที่ใช้ในการประมวลผลในแต่ละชุดข้อมูล ในขณะที่กราฟย่อยรูปกลาง และล่างแสดงค่าคลาดเคลื่อนทางราบและค่าคลาดเคลื่อนทางดิ่งในแต่ละชุดข้อมูลตามลำดับ สำหรับค่าทางสถิติของค่าคลาดเคลื่อนในแต่ละชุดข้อมูลทั้ง 6 วันแสดงในตารางที่ 5.4 และแสดงใน รูปแบบกราฟแท่งในรูปที่ 5.5

รูปที่ 5.4 กราฟแสดงจำนวนคาวเทียม ค่าคลาคเคลื่อนทางราบและค่าคลาคเคลื่อนทางคิ่ง ในแต่ละชุดข้อมูลของช่วงข้อมูล 10 นาที

	ช่วงเวลาการรับสัญญาณดาวเทียม 10 นาที									
วันที่	MAX(+/-) (เมตร)		MEAN (เมตร)		STD (เมตร)		RMSE (เมตร)			
	dH	dV	dH	dV	dH	dV	dH	dV		
25 ตุลาคม 2545	2.17	7.30	0.94	0.88	0.41	1.78	1.03	1.97		
26 ตุลาคม 2545	1.85	6.53	0.95	1.03	0.38	1.79	1.02	2.05		
27 ตุลาคม 2545	2.39	7.18	0.98	0.79	0.44	1.84	1.07	1.99		
28 ตุลาคม 2545	2.28	5.28	0.95	0.78	0.44	1.80	1.05	1.94		
29 ตุลาคม 2545	2.21	7.88	0.94	0.77	0.42	1.80	1.02	1.94		
30 ตุลาคม 2545	2.16	6.76	0.92	0.77	0.45	1.98	1.02	2.11		
ค่าเฉลี่ยทั้ง 6 วัน	2.18	6.82	0.95	0.84	0.42	1.83	1.03	2.00		

ตารางที่ 5.4 ค่าทางสถิติของค่าคลาคเคลื่อนในแต่ละชุดข้อมูลที่ช่วงเวลาการรับสัญญาณดาวเทียม

10 นาที

รูปที่ 5.5 กราฟแท่งแสดงก่าทางสถิติของก่ากลาดเกลื่อนในแต่ละชุดข้อมูลที่ช่วงเวลาการรับ สัญญาณดาวเทียม 10 นาที

จากตารางที่ 5.4 และรูปที่ 5.5 พบว่าค่าทางสถิติของข้อมูลทั้ง 6 วันมีค่าใกล้เคียงกัน สอดคล้องกับรูปที่ 5.4 จากค่าเฉลี่ยทั้ง 6 วันพบว่าค่าคลาดเคลื่อนทางราบและทางคิ่งที่มีค่ามากที่สุด ประมาณ 2.18 เมตรและ 6.82 เมตรตามลำดับ โดยค่าดังกล่าวเกิดในช่วงเวลาใกล้เคียงกันในแต่ละ วันและจำนวนดาวเทียมของชุดข้อมูลนั้นมีเพียง 4-5 ดวงเท่านั้น ค่าเฉลี่ยทางราบและทางคิ่งมี ค่าประมาณ 0.95 เมตรและ 0.84 เมตรตามลำดับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทางราบและทางคิ่งมี ค่าประมาณ 0.42 เมตรและ 1.83 เมตรตามลำดับ ค่า RMSE ทางราบและทางคิ่งมีค่าประมาณ 1.03 เมตรและ 2.00 เมตรตามลำคับ

5.3.3. ผลลัพธ์จากการประมวลผลชุดข้อมูลที่ช่วงเวลาการรับสัญญาณดาวเทียม 15 นาที ผลลัพธ์ที่ได้จากการประมวลผลชุดข้อมูลตลอดทั้ง 6 วันแสดงในรูปที่ 5.6 โดยกราฟย่อย รูปบนแสดงจำนวนดาวเทียมที่ใช้ในการประมวลผลในแต่ละชุดข้อมูล ในขณะที่กราฟย่อยรูปกลาง และล่างแสดงค่าคลาดเคลื่อนทางราบและค่าคลาดเคลื่อนทางดิ่งในแต่ละชุดข้อมูลตามลำดับ สำหรับค่าทางสถิติของค่าคลาดเคลื่อนในแต่ละชุดข้อมูลทั้ง 6 วันแสดงในตารางที่ 5.5 และแสดงใน รูปแบบกราฟแท่งในรูปที่ 5.7

รูปที่ 5.6 กราฟแสดงจำนวนดาวเทียม ค่ากลาดเกลื่อนทางราบและก่ากลาดเกลื่อนทางดิ่ง ในแต่ละชุดข้อมูลของช่วงข้อมูล 15 นาที

		ช่วงเวลาการรับสัญญาณดาวเทียม 15 นาที								
วันที่	MAX(+/-) (เมตร)		MEAN (เมตร)		STD (เมตร)		RMSE (เมตร)			
	dH	dV	dH	dV	dH	dV	dH	dV		
25 ตุลาคม 2545	2.16	6.38	0.87	1.04	0.38	1.35	0.95	1.68		
26 ตุลาคม 2545	1.95	3.35	0.88	1.00	0.37	1.24	0.95	1.57		
27 ตุลาคม 2545	2.04	4.89	0.91	0.84	0.42	1.39	1.00	1.61		
28 ตุลาคม 2545	2.08	4.53	0.89	0.86	0.42	1.28	0.98	1.52		
29 ตุลาคม 2545	2.04	4.98	0.87	0.82	0.38	1.32	0.94	1.53		
30 ตุลาคม 2545	2.04	4.42	0.86	0.78	0.42	1.33	0.95	1.52		
ค่าเฉลี่ยทั้ง 6 วัน	2.05	4.76	0.88	0.89	0.40	1.32	0.96	1.57		

ตารางที่ 5.5 ค่าทางสถิติของค่าคลาคเคลื่อนในแต่ละชุดข้อมูลที่ช่วงเวลาการรับสัญญาณคาวเทียม

15 นาที

รูปที่ 5.7 กราฟแท่งแสดงค่าทางสถิติของค่าคลาดเคลื่อนในแต่ละชุดข้อมูลที่ช่วงเวลาการรับ สัญญาณคาวเทียม 15 นาที

จากตารางที่ 5.5 และรูปที่ 5.7 พบว่าค่าทางสถิติของข้อมูลทั้ง 6 วันมีค่าใกล้เคียงกัน สอดคล้องกับรูปที่ 5.6 จากค่าเฉลี่ยทั้ง 6 วันพบว่าค่าคลาดเคลื่อนทางราบและทางดิ่งที่มีค่ามากที่สุด ประมาณ 2.05 เมตรและ 4.76 เมตรตามลำดับ โดยค่าดังกล่าวเกิดในช่วงเวลาใกล้เคียงกันในแต่ละ วันและจำนวนดาวเทียมของชุดข้อมูลนั้นมีเพียง 4-5 ดวงเท่านั้น ค่าเฉลี่ยทางราบและทางดิ่งมี ค่าประมาณ 0.88 เมตรและ 0.89 เมตรตามลำดับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทางราบและทางดิ่งมี ค่าประมาณ 0.40 เมตรและ 1.32 เมตรตามลำดับ ค่า RMSE ทางราบและทางดิ่งมีค่าประมาณ 0.96 เมตรและ 1.57 เมตรตามลำดับ

5.3.4. ผลลัพธ์จากการประมวลผลชุดข้อมูลที่ช่วงเวลาการรับสัญญาณดาวเทียม 30 นาที ผลลัพธ์ที่ได้จากการประมวลผลชุดข้อมูลตลอดทั้ง 6 วันแสดงในรูปที่ 5.8 โดยกราฟย่อย รูปบนแสดงจำนวนดาวเทียมที่ใช้ในการประมวลผลในแต่ละชุดข้อมูล ในขณะที่กราฟย่อยรูปกลาง และล่างแสดงค่าคลาดเคลื่อนทางราบและค่าคลาดเคลื่อนทางดิ่งในแต่ละชุดข้อมูลตามลำดับ สำหรับค่าทางสถิติของค่าคลาดเคลื่อนในแต่ละชุดข้อมูลทั้ง 6 วันแสดงในตารางที่ 5.6 และแสดงใน รูปแบบกราฟแท่งในรูปที่ 5.9

รูปที่ 5.8 กราฟแสดงจำนวนดาวเทียม ค่ากลาดเกลื่อนทางราบและก่ากลาดเกลื่อนทางดิ่ง ในแต่ละชุดข้อมูลของช่วงข้อมูล 30 นาที

	ช่วงเวลาการรับสัญญาณดาวเทียม 30 นาที									
วันที่	MAX(+/-) (เมตร)		MEAN (เมตร)		STD (เมตร)		RMSE (เมตร)			
	dH	dV	dH	dV	dH	dV	dH	dV		
25 ตุลาคม 2545	1.55	2.60	0.77	0.90	0.35	0.73	0.83	1.13		
26 ตุลาคม 2545	2.01	2.47	0.77	1.01	0.35	0.76	0.83	1.24		
27 ตุลาคม 2545	1.75	2.73	0.75	0.95	0.35	0.87	0.82	1.26		
28 ตุลาคม 2545	1.60	2.78	0.72	0.95	0.39	0.72	0.80	1.16		
29 ตุลาคม 2545	1.58	3.20	0.71	0.87	0.35	0.68	0.78	1.08		
30 ตุลาคม 2545	1.52	2.44	0.69	0.92	0.37	0.69	0.77	1.12		
ค่าเฉลี่ยทั้ง 6 วัน	1.67	2.70	0.74	0.93	0.36	0.74	0.81	1.17		

ตารางที่ 5.6 ก่าทางสถิติของก่ากลาดเกลื่อนในแต่ละชุดข้อมูลที่ช่วงเวลาการรับสัญญาณดาวเทียม

30 นาที

รูปที่ 5.9 กราฟแท่งแสดงก่าทางสถิติของก่ากลาดเกลื่อนในแต่ละชุดข้อมูลที่ช่วงเวลาการรับ สัญญาณคาวเทียม 30 นาที

จากตารางที่ 5.6 และรูปที่ 5.9 พบว่าค่าทางสถิติของข้อมูลทั้ง 6 วันมีค่าใกล้เคียงกัน สอดคล้องกับรูปที่ 5.8 จากค่าเฉลี่ยทั้ง 6 วันพบว่าค่าคลาดเคลื่อนทางราบและทางคิ่งที่มีค่ามากที่สุด ประมาณ 1.67 เมตรและ 2.70 เมตรตามลำคับ โดยค่าดังกล่าวเกิดในช่วงเวลาใกล้เคียงกันในแต่ละ วันและจำนวนดาวเทียมของชุดข้อมูลนั้นมีเพียง 4-5 ดวงเท่านั้น ค่าเฉลี่ยทางราบและทางคิ่งมี ค่าประมาณ 0.74 เมตรและ 0.93 เมตรตามลำคับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทางราบและทางคิ่งมี ค่าประมาณ 0.36 เมตรและ 0.74 เมตรตามลำคับ ค่า RMSE ทางราบและทางคิ่งมีค่าประมาณ 0.81 เมตรและ 1.17 เมตรตามลำคับ

5.3.5. ผลลัพธ์จากการประมวลผลชุดข้อมูลที่ช่วงเวลาการรับสัญญาณดาวเทียม 60 นาที ผลลัพธ์ที่ได้จากการประมวลผลชุดข้อมูลตลอดทั้ง 6 วันแสดงในรูปที่ 5.10 โดยกราฟย่อย รูปบนแสดงจำนวนดาวเทียมที่ใช้ในการประมวลผลในแต่ละชุดข้อมูล ในขณะที่กราฟย่อยรูปกลาง และล่างแสดงค่าคลาดเคลื่อนทางราบและค่าคลาดเคลื่อนทางดิ่งในแต่ละชุดข้อมูลตามลำดับ สำหรับค่าทางสถิติของค่าคลาดเคลื่อนในแต่ละชุดข้อมูลทั้ง 6 วันแสดงในตารางที่ 5.7 และแสดงใน รูปแบบกราฟแท่งในรูปที่ 5.11

รูปที่ 5.10 กราฟแสดงจำนวนดาวเทียม ค่าคลาดเคลื่อนทางราบและค่าคลาดเคลื่อนทางดิ่ง ในแต่ละชุดข้อมูลของช่วงข้อมูล 60 นาที

	ช่วงเวลาการรับสัญญาณดาวเทียม 60 นาที										
วันที่	MAX(+/-) (เมตร)		MEAN (เมตร)		STD (เมตร)		RMSE (เมตร)				
	dH	dV	dH	dV	dH	dV	dH	dV			
25 ตุลาคม 2545	1.39	1.65	0.57	0.74	0.29	0.61	0.62	0.93			
26 ตุลาคม 2545	1.06	1.71	0.62	0.79	0.26	0.66	0.65	1.00			
27 ตุลาคม 2545	1.14	1.27	0.55	0.81	0.30	0.40	0.61	0.91			
28 ตุลาคม 2545	1.30	1.67	0.57	0.83	0.35	0.44	0.64	0.93			
29 ตุลาคม 2545	1.07	1.43	0.55	0.69	0.29	0.42	0.61	0.82			
30 ตุลาคม 2545	1.18	1.68	0.51	0.79	0.31	0.47	0.58	0.93			
ค่าเฉลี่ยทั้ง 6 วัน	1.19	1.57	0.56	0.78	0.30	0.50	0.62	0.92			

ตารางที่ 5.7 ก่าทางสถิติของก่ากลาดเกลื่อนในแต่ละชุดข้อมูลที่ช่วงเวลาการรับสัญญาณดาวเทียม

60 นาที

รูปที่ 5.11 กราฟแท่งแสดงค่าทางสถิติของค่าคลาดเคลื่อนในแต่ละชุดข้อมูลที่ช่วงเวลาการรับ สัญญาณคาวเทียม 60 นาที

จากตารางที่ 5.7 และรูปที่ 5.11 พบว่าค่าทางสถิติของข้อมูลทั้ง 6 วันมีค่าใกล้เคียงกัน สอดคล้องกับรูปที่ 5.10 จากค่าเฉลี่ยทั้ง 6 วันพบว่าค่าคลาดเคลื่อนทางราบและทางดิ่งที่มีค่ามาก ที่สุดประมาณ 1.19 เมตรและ 1.57 เมตรตามลำดับ โดยค่าดังกล่าวเกิดในช่วงเวลาใกล้เคียงกันใน แต่ละวันและจำนวนดาวเทียมของชุดข้อมูลนั้นมีเพียง 4-5 ดวงเท่านั้น ค่าเฉลี่ยทางราบและทางดิ่ง มีค่าประมาณ 0.56 เมตร และ 0.78 เมตรตามลำดับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทางราบและทางดิ่งมี ก่าประมาณ 0.30 เมตรและ 0.50 เมตรตามลำดับ ค่า RMSE ทางราบและทางดิ่งมีค่าประมาณ 0.62 เมตรและ 0.92 เมตรตามลำดับ

5.3.6. สรุปผลลัพธ์ที่ได้จากการประมวลผลชุดข้อมูลที่ช่วงเวลาการรับสัญญาณดาวเทียม 5 นาที, 10 นาที, 15 นาที, 30 <mark>นาทีและ 60</mark> นาที

จากกราฟแสดงก่ากลาดเกลื่อนที่ได้จากประมวลผลด้วยซอฟต์แวร์ในรูปที่ 5.2 ถึงรูปที่ 5.11 และก่าสถิติของผลลัพธ์ที่แสดงในตารางที่ 5.3 ถึงตารางที่ 5.7 พบว่ารูปกราฟทั้ง 6 วันมีลักษณะ กล้ายกลึงกันและก่าทางสถิติทั้ง 6 วันมีก่าใกล้เกียงกันแสดงถึงก่ากลาดเกลื่อนในช่วงเวลาเดียวกัน ของแต่ละวันมีก่าใกล้เกียงกันสาเหตุอาจเนื่องมาจากชุดข้อมูลในแต่ละช่วงเวลาเป็นของดาวเทียม ชุดเดียวกัน โดยช่วงเวลาที่มีก่ากลาดเกลื่อนสูงที่สุดเป็นช่วงที่มีจำนวนดาวเทียมเพียง 4-5 ควงอัน แสดงให้เห็นอิทธิพลของจำนวนดาวเทียมที่มีต่อกวามถูกต้องของผลลัพธ์ที่ได้ สำหรับก่าทางสถิติ ของก่ากลาดเกลื่อนในแต่ละช่วงเวลาการรับสัญญาณ ที่แสดงในตารางที่ 5.8 และรูปที่ 5.12 หาได้ จากการนำก่าทางสถิติตลอดทั้ง 6 วันมากำนวณหาก่าเฉลี่ย

ช่วงเวลาในการรับสัญญาณ (นาที)	ค่าทางสถิติในแต่ละช่วงเวลาการรับสัญญาณ								
	MAX(+/-) (เมตร)		MEAN (เมตร)		STD (เมตร)		RMSE (เมตร)		
	dH	dV	dH	dV	dH	dV	dH	dV	
<u>ลหราลงก</u>	2.47	8.60	1.01	0.88	0.46	2.37	1.11	2.52	
10	2.18	6.82	0.95	0.84	0.42	1.83	1.03	2.00	
15	2.05	4.76	0.88	0.89	0.40	1.32	0.96	1.57	
30	1.67	2.70	0.74	0.93	0.36	0.74	0.81	1.17	
60	1.19	1.57	0.56	0.78	0.30	0.50	0.62	0.92	

ตารางที่ 5.8 แสดงค่าทางสถิติของค่าคลาดเคลื่อนในช่วงเวลาการรับสัญญาณดาวเทียม 5 นาที, 10 นาที, 15 นาที, 30 นาทีและ 60 นาที

รูปที่ 5.12 กราฟแท่งแสดงก่าทางสถิติของก่ากลาดเกลื่อนในช่วงเวลาการรับสัญญาณดาวเทียม 5 นาที, 10 นาที, 15 นาที, 30 นาทีและ 60 นาที

จากรูปที่ 5.12 จะพบว่าสำหรับค่าคลาดเคลื่อนทางราบเมื่อช่วงเวลาในการรับสัญญาณ ดาวเทียมเพิ่มขึ้นแนวโน้มค่าทางสถิติของคลาดเคลื่อนมีก่าลดลงอย่างต่อเนื่อง เช่นเดียวกันกับก่า กลาดเคลื่อนทางดิ่งเมื่อช่วงเวลาในการรับสัญญาณดาวเทียมเพิ่มขึ้นแนวโน้มค่าทางสถิติของ กลาดเคลื่อนมีก่าลดลงอย่างต่อเนื่อง ยกเว้นก่าเฉลี่ยของก่ากลาดเคลื่อนในแต่ละชุดข้อมูลดังแสดง ในกราฟย่อยในแถวที่ 1 คอลัมน์ที่ 2 พบว่าก่าเฉลี่ยของก่ากลาดเคลื่อนมีก่าอยู่ในช่วงประมาณ 80 ถึง 90 เซนติเมตรโดยก่าดังกล่าวไม่มีแนวโน้มที่ลดลงเมื่อเพิ่มเวลาในการรับสัญญาณดาวเทียมซึ่งแสดง ถึงก่ากลาดเกลื่อนบางชนิดที่ยังกงเหลืออยู่และก่ากลาดเกลื่อนดังกล่าวไม่มีกวามสัมพันธ์กับเวลาใน การรับสัญญาณดาวเทียม

สำหรับความถูกต้องทางราบและทางดิ่งของผลลัพธ์ที่ได้จากการประมวลผลด้วยซอฟต์แวร์ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์กำนวณได้จากสมการที่ 5.5 และ 5.6 ดังแสดงในตารางที่ 5.9

สามาอาในอารรับสัญญาอน (บาซึ)	ความถูกต้องของผลลัพธ์					
, איז	ทางราบ (เมตร)	ทางดิ่ง (เมตร)				
5	1.92	4.93				
10	1.79	3.92				
15	1.66	3.08				
30	1.39	2.28				
60	1.07	1.80				

ตารางที่ 5.9 แสดงความถูกต้องทางราบและทางดิ่งของข้อมูลในละช่วงเวลา ที่ใช้ในการรับสัญญาณดาวเทียมที่ระดับกวามเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์

จากตารางที่ 5.9 แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างช่วงเวลาที่ใช้ในการรับสัญญาณ คาวเทียมกับความถูกต้องของผลลัพธ์ที่ได้ โดยที่เวลาที่ใช้ในการรับสัญญาณเพิ่มขึ้นส่งผลให้ความ ถูกต้องทั้งทางราบและทางคิ่งมีค่าสูงขึ้น ซึ่งจากความถูกต้องที่ได้ในตารางที่ 5.9 สามารถใช้เป็น แนวทางในการตัดสินใจในการตั้งเครื่องรับสัญญาณว่าต้องรับสัญญาณนานเท่าใดจึงจะเพียงพอต่อ ความถูกต้องของผลลัพธ์ที่ต้องการเช่น หากต้องการความถูกต้องทางราบประมาณ 2 เมตร จะใช้ เวลาในการรับสัญญาณคาวเทียมเพียง 5 นาที หรือหากต้องการความถูกต้องทางราบประมาณ 1.50 เมตรต้องใช้เวลาในการรับสัญญาณนาน 30 นาที เป็นต้น

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 6

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

จากการทำวิจัยในหัวข้อ การพัฒนาซอฟต์แวร์สำหรับการหาตำแหน่งจุดเดี่ยวที่ให้ค่าความ ละเอียดสูงโดยใช้ข้อมูลเฟสของกลื่นส่ง สามารถสรุปผลงานวิจัยได้ดังนี้

6.1. ผลจากงานวิจัย

จากซอฟต์แวร์สำหรับการหาตำแหน่งจุดเดี่ยวที่ให้ก่ากวามละเอียดสูงที่ทางผู้วิจัยได้ พัฒนาขึ้นด้วยโปรแกรม MATLAB เวอร์ชัน 6.0 โดยทำการประมวลผลข้อมูลการรับสัญญาณ ดาวเทียมที่ได้จากการเก็บข้อมูลการรับสัญญาณดาวเทียมแบบสถิต บนดาดฟ้าอาการวิทยนิเวสน์ ภายในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่วันที่ 25 ถึงวันที่ 30 ตุลากม พ.ศ. 2545 และทำการ ประมวลผลข้อมูลโดยเปรียบเทียบกวามถูกต้องของผลลัพธ์ที่ได้จากช่วงระยะเวลาในการรับ สัญญาณดาวเทียมที่ต่างกันได้แก่ 5 นาที, 10 นาที, 15 นาที, 30 นาที และ 60 นาที สามารถสรุป ผลได้ดังนี้

6.1.1. ผลลัพธ์ที่ได้จากการประมวลผลด้วยซอฟต์แวร์ที่พัฒนาขึ้นพบว่าที่ระดับความ เชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ ความถูกต้องทางราบของช่วงระยะเวลาในการรับสัญญาณดาวเทียม 5 นาที, 10 นาที, 15 นาที, 30 นาที และ 60 นาทีมีค่า 1.92 เมตร, 1.79 เมตร, 1.66 เมตร, 1.39 เมตรและ 1.07 เมตรตามลำดับ ความถูกต้องทางดิ่งของช่วงระยะเวลาในการรับสัญญาณดาวเทียม 5 นาที, 10 นาที, 15 นาที, 30 นาที และ 60 นาทีมีค่า 4.93 เมตร, 3.92 เมตร, 3.08 เมตร, 2.28 เมตรและ 1.80 เมตร ตามลำดับ

6.1.2. ผลลัพธ์ที่ได้มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาที่ใช้ในการรับสัญญาณคาวเทียม โดย ระยะเวลาที่ใช้ในการรับสัญญาณคาวเทียมที่เพิ่มขึ้นส่งผลให้ผลลัพธ์ที่ได้มีความละเอียดถูกต้อง สูงขึ้น โดยที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ ความถูกต้องทางราบมีก่าน้อยกว่า 2 เมตรใช้ ระยะเวลาในการรับสัญญาณคาวเทียมเพียง 5 นาทีซึ่งคึกว่าที่ตั้งเป้าหมายไว้ก่อนเริ่มงานวิจัย

6.1.3. จากรูปที่ 5.2, รูปที่ 5.4, รูปที่ 5.6, รูปที่ 5.8 และรูปที่ 5.10 พบว่าก่ากลาดเกลื่อน สูงสุดเกิดขึ้นในช่วงเวลาที่มีจำนวนดาวเทียมที่นำไปใช้ในการประมวลผลเพียง 4-5 ดวงและเป็น ช่วงเวลาใกล้เคียงกันตลอดทั้ง 6 วันอันแสดงถึงอิทธิพลของจำนวนดาวเทียมทีมีต่อกวามถูกด้อง ของผลลัพธ์ที่กำนวณได้ เนื่องมาจากจำนวนดาวเทียมที่เพิ่มขึ้นส่งผลให้มีสมการก่าสังเกตเพิ่มขึ้น ทำให้ผลลัพธ์ที่ได้จากการคำนวณมีความถูกต้องเพิ่มขึ้น ดังนั้นการออกงานสนามหากต้องการ ความถูกต้องผลลัพธ์ที่ดีควรเลือกช่วงเวลาที่มีจำนวนดาวเทียมบนท้องฟ้าให้มากที่สุด

6.2. ข้อเสนอแนะ

จากงานวิจัยนี้ซอฟต์แวร์ที่ได้พัฒนาขึ้นเป็นการหาตำแหน่งจุดเดี่ยวที่ให้ความละเอียดสูง โดยใช้ข้อมูลเฟสของคลื่นส่งจากเครื่องรับสัญญาณแบบสองความถี่เท่านั้น โดยในการทำงานรังวัด ด้วยดาวเทียมจีพีเอสนอกจากเครื่องรับสัญญาณแบบสองความถี่แล้วยังมีเครื่องรับสัญญาณแบบ ความถี่เดียว ดังนั้นจึงควรมีการศึกษาเพิ่มเติมถึงการหาตำแหน่งจุดเดี่ยวที่ให้ความละเอียดสูงโดยใช้ ข้อมูลเฟสของคลื่นส่งจากเครื่องรับสัญญาณดาวเทียมแบบความถิ่เดียว เพื่อศึกษาถึงระดับความ ถูกต้องที่ได้ต่อไป

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

<u>ภาษาไทย</u>

- เฉลิมชนม์ สถิระพจน์. 2546ก. การเปรียบเทียบการให้บริการประมวลผลข้อมูลจีพีเอสผ่าน เครือข่ายอินเตอร์เน็ต. <u>การประชุมวิชาการการแผนที่และภูมิสารสนเทศแห่งชาติ ประจำปี</u> <u>2546</u>. หน้า GPS & SV 39-53. 18 - 20 พฤศจิกายน 2546 ณ โรงแรมแอมบาสซาเคอร์ กรุงเทพฯ.
- เฉลิมชนม์ สถิระพจน์. 2546ง. <u>การสำรวจรังวัดด้วยดาวเทียมจีพีเอสเบื้องต้น</u>. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชูเกียรติ วิเชียรเจริญ. 2537. <u>ยืออเคซี</u>. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- ชูเกียรติ วิเชียรเจริญ และเฉลิมชนม์ สถิระพจน์. 2545. <u>เอกสารประกอบการบรรยายโครงการฝึก</u> อบรบการสำรวจรังวัดดาวเทียม GPS. (ม.ป.ท.), (อัดสำเนา)
- ภัคพงศ์ หอมเนียม และเฉลิมชนม์ สถิระพจน์. 2546. การเปรียบเทียบวิธีการประมาณค่าในช่วง ของตำแหน่งดาวเทียมจีพีเอส. <u>การประชุมวิชาการการแผนที่และภูมิสารสนเทศแห่งชาติ</u> <u>ประจำปี 2546</u>. หน้า GPS & SV 14-25. 18 - 20 พฤศจิกายน 2546 ณ โรงแรมแอมบาสซา เดอร์ กรุงเทพฯ.
- สวัสดิ์ชัย เกรียงใกรเพชร. 2533. <u>เส้นโครงแผนที่</u>. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

<u>ภาษาอังกฤษ</u>

- GeoScience. 2003. <u>Auspos Online GPS processing service web site [Online]</u>. Available from : <u>http://www.ga.gov.au/bin/gps.pl</u> [2003, April 15].
- Hofmann-Wellenhof, B., Lichtengger, H. and Collins, J. 2001. <u>GPS Theory and Practice</u>. 5th ed. New York : Springer-Verlag Wien.

IGS. 2002. IGS Products [Online]. Available from :

http://igscb.jpl.nasa.gov/components/prods.html [2002, March 27].

- Kouba, J.. 2002. <u>A Guide to Using International GPS Serviec (IGS) Products</u>. Available from : <u>http://igscb.jpl.nasa.gov/components/IGSProducts_user_v17.pdf</u> [2003, March 8].
- Leick, A. 1995. GPS Satellite Surveying. 2nd ed. New York : John Wiley & Son.
- NGS. 2002. SP3 format [Online]. Available from :

http://www.ngs.noaa.gov/GPS/SP3_format.html [2002, March 27].

- Niell, A. E. 1996. Global Mapping Functions for the Atmosphere Delay at Radio Wavelength. J. Geophys 101(B2) : 3227-3246.
- Rizos, C. 1997. <u>Principles and Practice of GPS surveying</u>. Monograph 17. School of Surveying and Spatial Information Systems, The University of New South Wales.
- Teunissen, P. J. G. and Kleusberg, A. 1998. <u>GPS for Geodesy</u>. 2nd ed. New York : Springer-Verlag.
- Witchayangkoon, B. 2000. <u>Elements of GPS Precise Point Positioning</u>. Doctoral dissertation,
 Department of Spatial Information Science and Engineering, Graduate School,
 University of Maine.

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ชื่อ:	นายภัคพงศ์ หอมเนียม
วันเดือนปีเกิด:	21 กรกฎาคม พ.ศ. 2521
คุณวุฒิทางการศึกษา	:
พ.ศ. 2543	วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา
	ภาควิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
ประสบการณ์การทำง	ภาพ:
พ.ศ. 2546-2547	ผู้ช่วยวิจัยด้าน GPS
	หน่วยปฏิบัติการวิจัยเทคโนโลยีข้อมูลภาพเชิงภูมิศาสตร์
	ภาควิชาวิศวกรรมสำรวจ คณะวิศวกรรมศาสตร์
	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
พ.ศ. 2543-2544	อาจารย์ประจำ ภาควิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์
	มหาวิทยาลัยนเรศวร

ผลงานทางวิชาการ

บทความตีพิมพ์

1. Satirapod C., Trisirisatayawong I., and **Homniam P**. (2003) Establishing Ground Control Points for High-Resolution Satellite Imagery Using GPS Precise Point Positioning, The IEEE International Geoscience and Remote Sensing Conference 2003 (IGARSS 2003), Toulouse, France. 21-25 July.

 ภัคพงศ์ หอมเนียม และ เฉลิมชนม์ สถิระพงน์ พ.ศ. 2546, การเปรียบเทียบวิธีการประมาณ ค่าในช่วงของตำแหน่งดาวเทียมจีพีเอส การประชุมวิชาการการแผนที่และภูมิสารสนเทศแห่งชาติ ประจำปี 2546 โรงแรมแอมบาสซาเดอร์ กรุงเทพฯ 18-20 พฤศจิกายน.

การบรรยาย

 ภัคพงศ์ หอมเนียม และ เฉลิมชนม์ สถิระพจน์ พ.ศ. 2546, การเปรียบเทียบวิธีการประมาณก่า ในช่วงของตำแหน่งดาวเทียมจีพีเอส การประชุมวิชาการการแผนที่และภูมิสารสนเทศแห่งชาติ โรงแรมแอมบาสซาเดอร์ กรุงเทพฯ 18-20 พฤศจิกายน.